The background features a stylized city skyline in shades of blue and teal against a light blue sky. In the foreground, there are vibrant, abstract, organic shapes in colors like pink, yellow, red, and teal, resembling splatters or brushstrokes. The text is overlaid on this composition.

L'ART TRANSFORMA RAVALS

RUTA D'APARADORS AMB INTERVENCIONS ARTÍSTIQUES

L'ART QUE TRANSFORMA

L'art ha estat des de sempre un mitjà de vinculació amb el nostre entorn natural, social i cultural. Esdevé una potent eina a través de la qual els artistes ens interpel·len de temes tant transcendents com les problemàtiques socials i mediambientals.

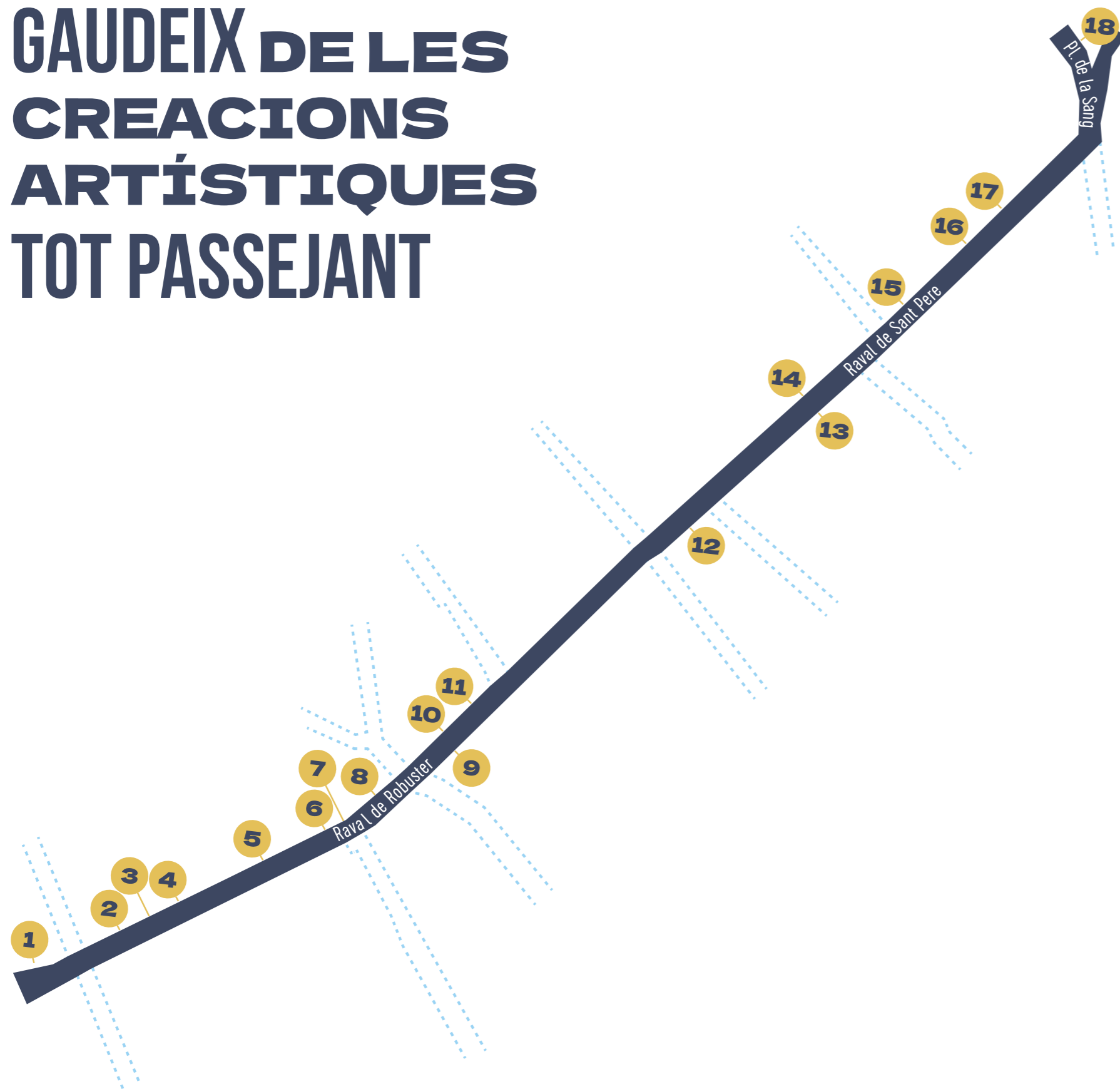
Al mateix temps, les vitrines o aparadors dels espais buits a peu de carrer són l'escenari ideal per crear la connexió entre l'espectador i l'artista, que amb les seves iniciatives innovadores i transgressores és capaç de provocar un impacte que el commogui. **Transformar el residu en art**, per apropar-nos els seus missatges.

Aquest fet ens ha permès vincular l'activitat comercial i la cultural en un mateix projecte, amb la voluntat de contribuir a crear una ciutat més amable, on la ciutadania i la comunitat artística hi estan especialment implicades.

Des de la mirada particular de l'artista, i amb la idea principal del projecte Reus Espais Vius, volem provocar un impacte positiu en les persones i el medi ambient; posar en valor uns aparadors buits i omplir de vida un important eix de la ciutat com és el conformat pels raval Robuster i Sant Pere.

Us convidem a gaudir de les obres exposades, tot fent una crida a aquelles persones emprenedores, que tenen un nou projecte empresarial, perquè donin vida a un local.

GAUDEIX DE LES CREACIONS ARTÍSTIQUES TOT PASSEJANT

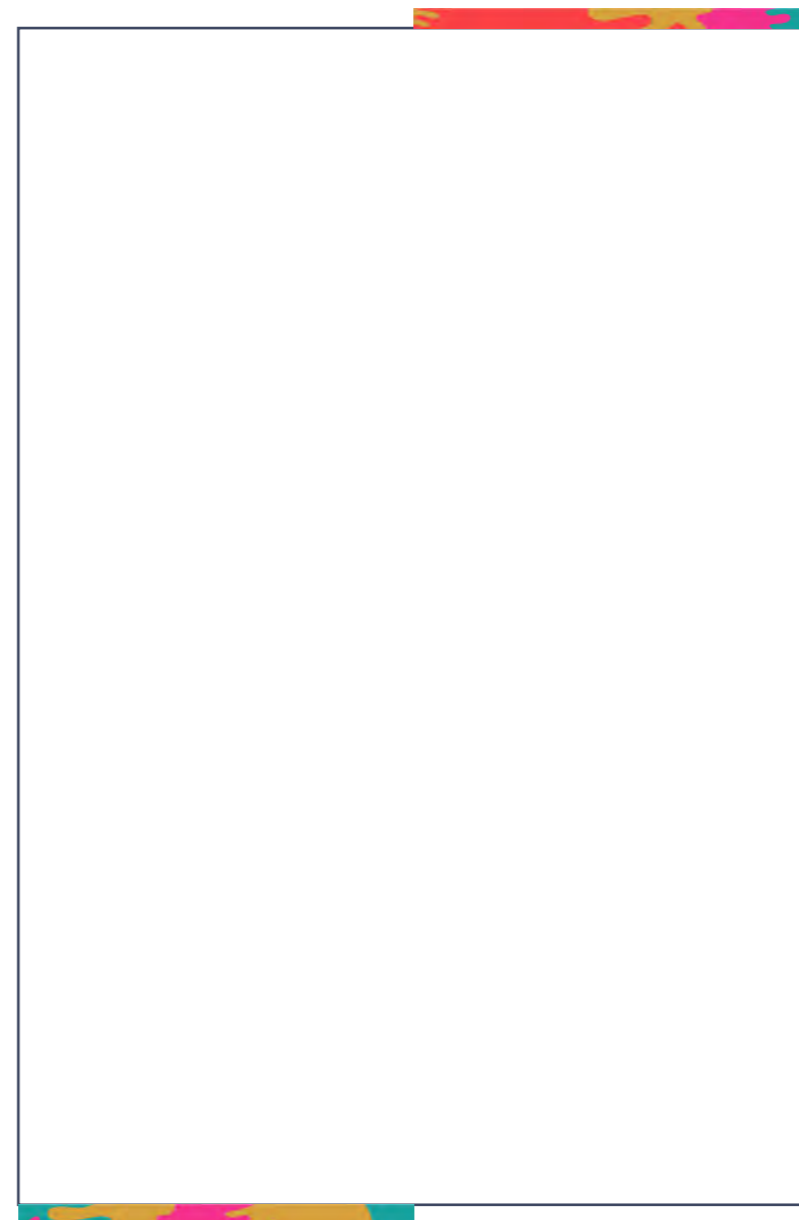
- 1 Raval de Robuster, 49
"MÉS ENLLÀ DELS TEUS NASSOS"
Nuri Mariné
- 2 Raval de Robuster, 43
Oficina Ajuntament
- 3 Raval de Robuster, 41
"LA MORT EN ROSE"
Gerard Valls
- 4 Raval de Robuster, 39
"LLINDARS"
Vicent M. Anglès
- 5 Raval de Robuster, 29
"FRUIT"
Ariadna Parreu i Pau Magrané
- 6 Raval de Robuster, 23 - local 1
"ARRELS"
Càmbium
- 7 Raval de Robuster, 23 - local 3
"LA MATRIU"
Irene Cases
- 8 Raval de Robuster, 21 - local 2
"LA HIPOCRÉSIA SOCIAL"
Morgana Àvila
- 9 Raval de Robuster, 22
"ÀNIMES"
Ares
- 10 Raval de Robuster, 13
"SENSE TÍTOL"
Col·legi Sant Josep
- 11 Raval de Robuster, 11
"FUTURS INCERTS"
Verònica Moragas
- 12 Raval de Sant Pere, 5
"TOMBA EL RAVAL"
Escola d'Art i Disseny de Reus
- 13 Raval de Sant Pere, 19
"DESITJOS DE BLAUS PER TRANSFORMAR EL MÓN"
Ester Ferrando
- 14 Raval de Sant Pere, 8
"SENSE TÍTOL"
Alina Ballester
- 15 Raval de Sant Pere, 18
"BALANCEIG"
Fina Veciana
- 16 Raval de Sant Pere, 20 - local 1
"SENSE TÍTOL"
Helena Cortés
- 17 Raval de Sant Pere, 22
"#REUTILITZA #REDISEÑA #REDUCETUHUELLA"
Cristina Gómez Martín
- 18 Plaça de la Sang, 1A
"EGOCENTRISME?"
Futerri Art

1

Raval de Robuster, 49
"MÉS ENLLÀ DELS TEUS NASSOS"
Nuri Mariné

NURI MARINÉ

lorem ipsum

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum.

Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis

suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur?

1

Raval de Robuster, 49

“MÉS ENLLÀ DELS TEUS NASSOS”

Nuri Mariné

“MÉS ENLLÀ DELS TEUS NASSOS”

La meva obra és una al·legoria sobre la importància d'observar el món i la vida des de la perspectiva i els colors més adients, perquè emocionalment, puguem rebre una descàrrega d'optimisme davant l'adversitat i d'aquesta manera, contagiar-la als altres per dissoldre crispacions i conflictes socials. El món està molt enfadat, ofès i ferit, depèn de nosaltres. Només cal que canviem l'actitud, el punt de vista i que hi posem una mica de color, perquè entre tots, aconseguim fer d'aquest món un lloc millor. L'obra està centrada en el concepte de Mort, i, que hi ha pitjor que la mort? Res!!! Però, aquesta mort, no és tènica, ni tan sols, incomoda, fins i tot, sembla simpàtica, perquè es tracta d'una calavera de color rosa i envoltada de flors! Us imagineu que podríem aconseguir entre tots si canviem la perspectiva i hi afegim una mica de color.

3

Raval de Robuster, 41
"LA MORT EN ROSE"
Gerard Valls

GERARD VALLS

📷 @gerardvallsart

Artista format en joieria artística a l'Escola d'art de Tarragona, engastat de pedres precioses, disseny de joies i gravat sobre metalls al Col·legi oficial de joiers de Catalunya. És també pintor autodidacte i ha realitzat diferents accions artístiques/exposicions: Més de 250 activitats artístiques entre exposicions individuals, col·lectives, performances, instal·lacions i col·laboracions diverses a TV, moda, etc. Exposicions Nacionals i Internacionals a Barcelona, Madrid, Saragossa, Sevilla, Màlaga, València, Lyon, Cannes, París, Trani (It.), Sicília, Miami Beach (USA). Ha participat en festivals artístics com Montbriart, Tramuntanart o ReciclART. També en diversos salons d'art com el Saló d'Art de Reus. Ha participat en 3 ocasions al saló Internacional de la Société Nationale des Beaux-arts de París. Ha exposat a "Satellite Art Exhibition" a Miami Beach (USA). Exposa a l'exposició "Dolmen de Dalí" al museu de la Casa de la Moneda de Madrid. Exposa a la convocatòria "Stop allo 048 degli oggetti" a Sicília. Exposa al Castello di Trani (It.) convidat per la Fondazione Giuseppe de Nittis. Participant en diverses performances

com "Ferralla" al costat de Fina Veciana, Xavi Aluja i Lluís Agustench i "L'OU" amb Fina Veciana. Finalista i guanyador de diversos premis d'art i joieria contemporània, destacant el premi Nacional de joieria AN GEM AWARDS a Madrid. Diverses exposicions de joieria artística a la Galeria d'Art Anquin's de Reus.

3

Raval de Robuster, 41
"LA MORT EN ROSE"
Gerard Valls

"LA MORT EN ROSE"

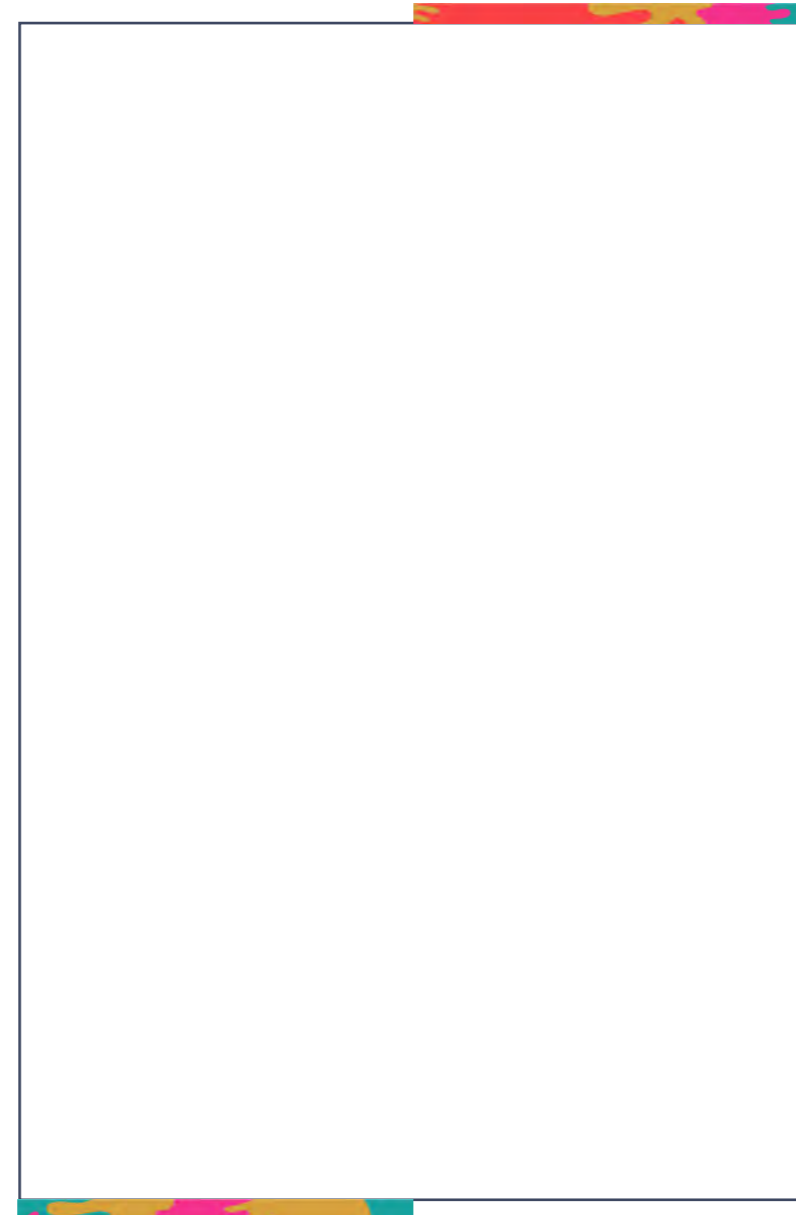
La meva obra és una al·legoria sobre la importància d'observar el món i la vida des de la perspectiva i els colors més adients, perquè emocionalment, puguem rebre una descàrrega d'optimisme davant l'adversitat i d'aquesta manera, contagiar-la als altres per dissoldre crispacions i conflictes socials. El món està molt enfadat, ofès i ferit, depèn de nosaltres. Només cal que canviem l'actitud, el punt de vista i que hi posem una mica de color, perquè entre tots, aconseguim fer d'aquest món un lloc millor. L'obra està centrada en el concepte de Mort, i, que hi ha pitjor que la mort? Res!!! Però, aquesta mort, no és tènica, ni tan sols, incomoda, fins i tot, sembla simpàtica, perquè es tracta d'una calavera de color rosa i envoltada de flors! Us imagineu que podríem aconseguir entre tots si canviem la perspectiva i hi afegim una mica de color.

4

Raval de Robuster, 39
"LLINDARS"
Vicent M. Anglès

VICENT M. ANGLÈS

📍 @vicentangles.resin

Vicent M. Anglès (Alcanar, 1983) és llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (2009) amb l'itinerari especialitzat en escultura i en investigació en el camp de l'art sonor. Seguidament, va cursar el Màster en Realismes i Entorns a la Facultat de Belles Arts, també de la Universitat de Barcelona (2011). Actualment, estic cursant el doctorat en Belles Arts especialitzant-me amb resines i motlles de silicona.

Exerceix de professor associat del Departament d'Arts visuals i Disseny de la Facultat de Belles arts (UB) des del curs lectiu 2015/2016 fins a l'actualitat. Com a escultor, ha participat a diferents projectes culturals i artístics amb estades internacionals. Encarregat a diferents projectes a l'empresa TAA Group com a escultor responsable del modelat al parc temàtic de Toverlan (Països Baixos). Una estada a Qingdao (Shandong, Xina) on supervisava i realitzava la construcció de trenta-quatre escultures de gran format dins d'un projecte liderat per l'escultor i catedràtic Josep Cerdà. També ha participat a diferents simposiums a escala internacional com

l'homenatge a Brancusi (Targui jiu, Romania 2013) i el festival d'art "Açores Artcamp Disseny en mimbre" (Ponta Delgada, Portugal 2010) entre d'altres. A més, compta amb l'experiència de la direcció artística del festival de cine "Filminho" (Vilanova do Cerveira, Portugal), un projecte de residència a la "École Nationale Supérieure d'Art Limoges-Aubusson, on es va realitzar un estudi de la sonoritat de la porcellana com a mètode escultòric (Limoges, França). Ha quedat finalista als següents festivals d'art contemporani: el concurs internacional d'escultura ICRE 2021 i a la 4art bienal d'art contemporani de Cambrils 2020 a sigut becat per a la realització del projecte "el record en escena", per l'Ajuntament del Prat de Llobregat dins el marc de UNZIP (2015). Ha portat diferents projectes com la direcció del projecte Sorolls de Mar al CCCB (2016) i l'Acció Sonora "Santa conica" desenvolupada a Arts Santa Monica dins el marc de l'Eufònic urbà (2014) entre d'altres.

4

Raval de Robuster, 39
"LLINDARS"
Vicent M. Anglès

"LLINDARS"

Com transformaries el món?

La pregunta ens convida a fer un exercici de visió interior: tancar els ulls i imaginar dins nostre una mirada diferent envers la realitat. Il·lusió? Somni? Quimera? Com donar cos a semblant anhel? Qui sap si començant per habitar el nostre entorn més immediat..

No fa tant de temps, els aparadors dels ravals de Sant Pere i Robuster atreïen mirades de desig. Ulls que es delien pels objectes exposats. Empremtes de dits i mans a les vitrines transparents i... algun nas encastat. Passejàvem. Ens aturàvem atrets per aquelles finestres que, durant un instant, captivaven la nostra mirada dintre d'armaris amb parets de vidre.

Raval de Robuster n° 39: joies que lluïen amb el resplendor mineral de la terra.

Amb els anys, les vitrines s'han anat apagant. Buides, opaques, deshabitades, ens veuen passar, indiferents. Ara, però, les hem convertit en portes. Cada porta amb el seu espiell: un forat de pany per guaitar de fora a dins desitjos, esperances, fragments d'un relat i una realitat millor encara per construir. Goseu mirar i creuar el lllindar?

5

Raval de Robuster, 29

"FRUIT"

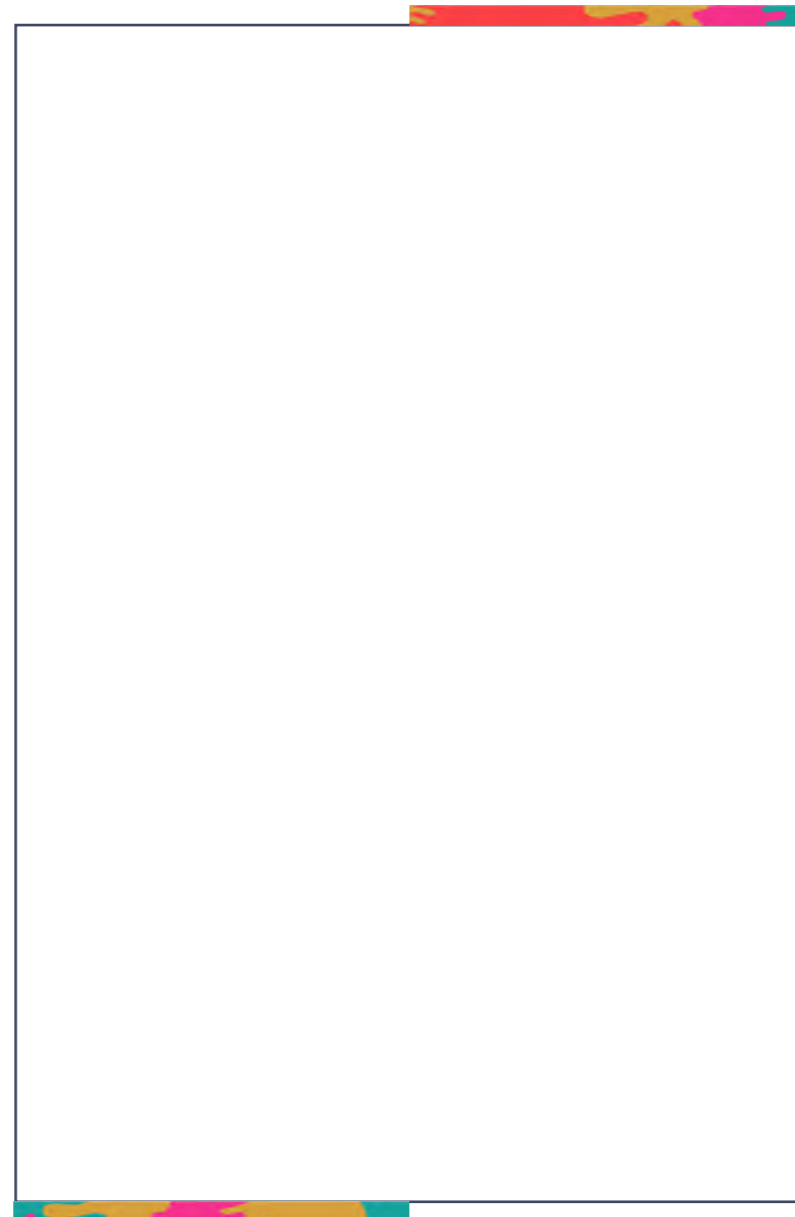
Ariadna Parreu i Pau Magrané

PAU MAGRANÉ i ARIADNA PARREU

paumf.hotglue.me

@conocimientoblando

@3.141phany

Pau Magrané (Reus, 1984) és artista i músic. Viu a Torredembarra.

Llicenciat en Belles Arts a la Kunsthochschule Berlin-Weissensee i a la Universitat de Barcelona. Màster en Creació de Videojocs per l'IDEC - Universitat Pompeu Fabra.

Ha estat seleccionat a diferents convocatòries com la Biennial d'Art de la Diputació de Tarragona (2021), BcnProducció (Espai Cub, 2016). Ha exposat a La troballa d'un artefacte arqueològic renderitzat a cura de Daniel Moreno Roldán al MAC de Mataró, al festival Ex-Abrupto 2021 o ZOINKS! a cura de Sabel Gabaldón, Sant Andreu Contemporani (2017).

Ha realitzat performances i exposicions a 25 anys de La Capella (Barcelona 2019), The Rubbery (1646 Gallery, Den Haag 2018), Propuesta para un archivo de video (Centro de Arte Reina Sofia, 2018), Hybrid Matter (Arts Santa Mònica, Barcelona, 2017), The whole world was singing (Blueproject Foundation, Barcelona, 2016), MACBA es viu (Barcelona, 2016), Mercuri Splash (Fundació Miró, Barcelona, 2015), entre d'altres.

Ha col·laborat amb diferents artistes com Lucia C.Pino, David Bestué, Anna Moreno, Antoni Hervás, Ariadna Parreu, Sara Gonzalez de Ubieta o Roger Serrret i Ricou.

És professor de gràfics 3D, dibuix i animació a L'Escola d'Art La Industrial i al grau Multimedia de la Universitat Oberta de Catalunya.

Ariadna Parreu (Reus, 1982) és artista i professora. Viu a Torredembarra. Llicenciada en Belles Arts a la Universitat de Barcelona i la Kunsthochschule Berlin-Weissensee. Màster en Recerca i Produccions Artístiques i doctoranda en Art i Disseny a Eina.

Ha estat resident a HANGAR (2012-2014) i Fabra i Coats (2015). Ha estat seleccionada a diferents convocatòries com la Biennial d'Art de la Diputació de Tarragona (2021), BcnProducció (Projecte de Creació Transdisciplinar i mitjans digitals, 2021 i Projecte Deslocalitzat, 2016), INJUVE (Arts visuals 2011, 2010 i 2008) o la Biennial d'Art d'Amposta (2020, 2016 i 2012). Ha exposat individualment a Bha-Pha-nein a la Sala Muncunill de Terrassa comissariada per Caterina Almirall, i col·lectivament a diferents espais com Mercury Spalsh celebrant el centenari d'Alexandre Cirici a la Fundació Miró, o Factotum a la Fundació Tàpies.

Ha co-curat amb Oriol Ocaña l'exposició inaugural de l'escola Massana Amorf etern (2017). Ha estat jurat a diferents certàmens com la Escocesa 2017, Sala d'Art Jove 2019, el Premi Ciutat de Barcelona 2019 i els Premis ADI Cultura 2020. És ajudant de producció i coordinació de la publicació de LLIM de Lara Fluxà, projecte per Catalunya a la 59na Biennial de Venècia (2022).

És professora de Teoria i Història de l'Art i el Disseny a l'escola Massana de Barcelona i docent col·laborador al grau d'Arts de la Universitat Oberta de Catalunya.

5

Raval de Robuster, 29

“FRUIT”

Ariadna Parreu i Pau Magrané

“FRUIT”

Fruit podria ser la pera que genera l'arbre virtual que apareix en el video, un arbre introduït fa segles però originari d'Àsia tot i que el sentim autòcton. Un arbre plantat i controlat per ser productiu i el sentim natura, però també és un suport on penjar-hi tot de plàstics i envasos recuperats per a utilitzar com a estris. Fruit, fulles, terra, aigua i BPA en una imatge digital que contraposa una estètica del treball del camp de la zona amb la bellesa abstracta de les imatges 3D.

Així plàstic i fruita, natura i cultura, natural i sintètic i real i virtual, no son dualismes ni contraposats, son efecte que es toquen i solapen per entendre el que ja s'ha generat i com transformar-ho perquè sigui fructífer.

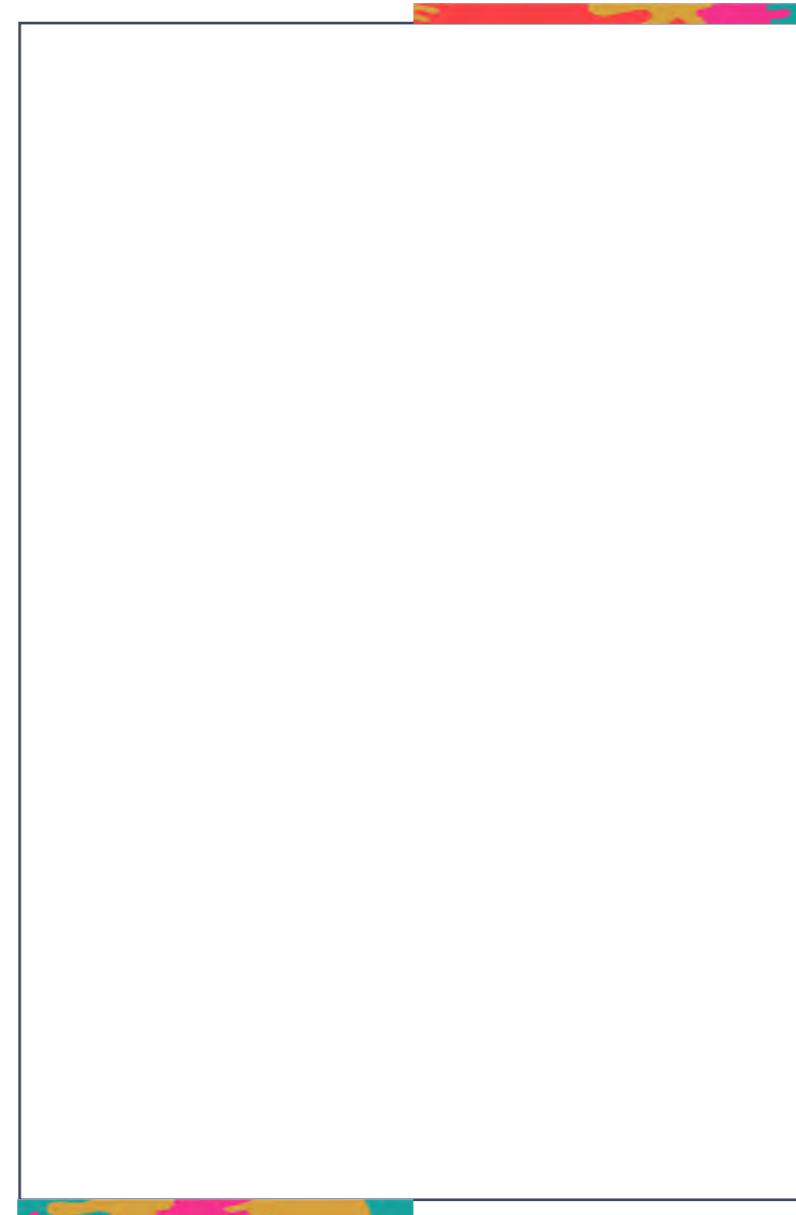
La instal·lació són de plàstics i pantalles recuperades –el problemàtic e-waste- i elements vius d'Ariadna Parreu.

Raval de Robuster, 23 - local 1
"ARRELS"
Càmbium

CÀMBIUM

www.cambiumcollective.eu

Càmbium és la capa oculta i vulnerable d'un arbre per on flueix la seva vida i que fa possible els empelts. Aquesta capa és de vital importància per la supervivència de l'arbre i al mateix temps és extremadament sensible i fràgil.

Càmbium som un col·lectiu format per l'Arnau Casanoves i l'Alba Domingo. La nostra trajectòria com a col·lectiu s'inicia l'agost de 2020, després d'anys de treball com a artistes individualment. La nostra motivació pel treball en col·lectiu sorgeix de l'admiració mútua i les ganes d'aprendre l'un de l'altre, però també per crear projectes més complexos que es formen a partir de l'experiència que hem anat adquirint individualment.

Càmbium representa l'evanescència del jo en societat, convertint-ho en un $1+1=3$.

Units en un sol alterego entenem que la tècnica està al servei del missatge i parlem des de la realitat que ens afecta. En un món canviant, la nostra pràctica és canviant i no ens limitem a ser una sola cosa.

Raval de Robuster, 23 - local 1
"ARRELS"
Càmbium

"ARRELS"

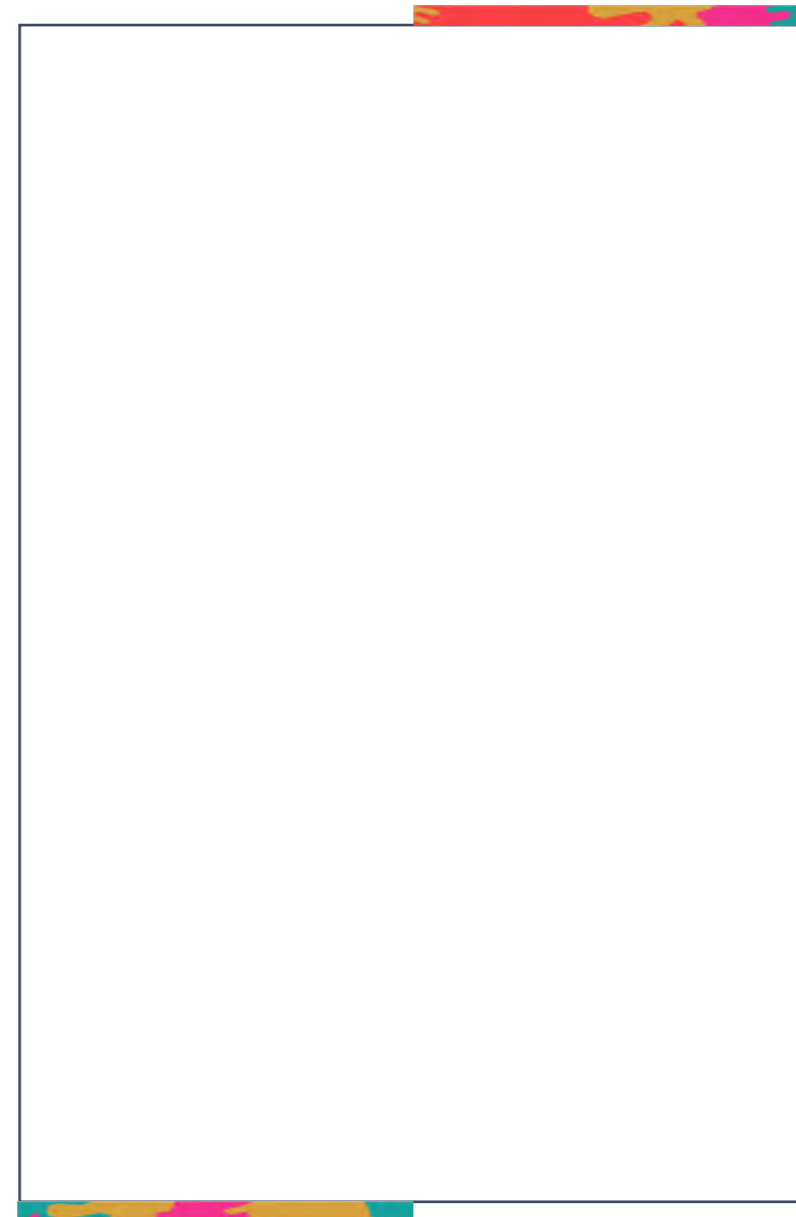
Amb "Arrel" plantem un arbre: un gest senzill, fàcil i quotidià. Aquest representa una nova vida i la renovació d'un cicle, però també pot significar la força del gest individual que contribueix al que és col·lectiu. Un nou arbre al centre d'una ciutat, on sovint els trobem emmarcat amb espais molt concrets "pensats" per aquests: jardins, parcs i torretes. Aquest arbre s'ha plantat en un lloc que hem privatitzat, oblidant que formem part d'un tot i que d'algun manera ens hi hem de reconciliar, sentint-nos part de tot el que passa fora dels contextos humans. "Arrel" vol ser un gest de reinstauració d'aquests antics vincles.

Raval de Robuster, 23 - local 3
"LA MATRIU"
Irene Cases

IRENE CASES

www.irenecases.com

Irene Cases va néixer el 1989 a Barcelona. Es va graduar en Disseny gràfic e il·lustració per l'Escola d'Art i Superior de Disseny Llotja i posteriorment en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Actualment viu i treballa a la seva ciutat natal. Rica en vocabulari matèric, la seva obra escultòrica porta a al límit les prestacions físiques dels elements amb què treballa. L'alumini i el tèxtil, antònims per naturalesa, s'uneixen en un joc constant de contradiccions visuals que ens fan reflexionar en clau dualista: fràgil/fort, tou/dur, intern / extern. L'artista fa que les propietats físiques dels materials que empra cohabitin sota una nova morfologia plàstica. En el seu procés de creació utilitza una visió orgànica de les formes, donant lloc no només a peces úniques sinó també a espais modelables en constant construcció. Tactilitat irresistible i plasticitat introspectiva són algunes de les conseqüències estètiques del seu treball. Una obra que ens retorna a el cos, del qual intentem constantment fugir: en paraules del filòsof contemporani Santiago Alba Rico, l'ésser humà és l'únic animal que vol deixar enrere el seu

cos mortal. Irene Cases ens parla de la corporalitat a través de la matèria, en el context actual del capitalisme global i la societat tecnològica. Una profunda incursió en l'essència de l'ésser humà, a l'abast de tots els cossos.

7

Raval de Robuster, 23 - local 3
"LA MATRIU"
Irene Cases

"LA MATRIU"

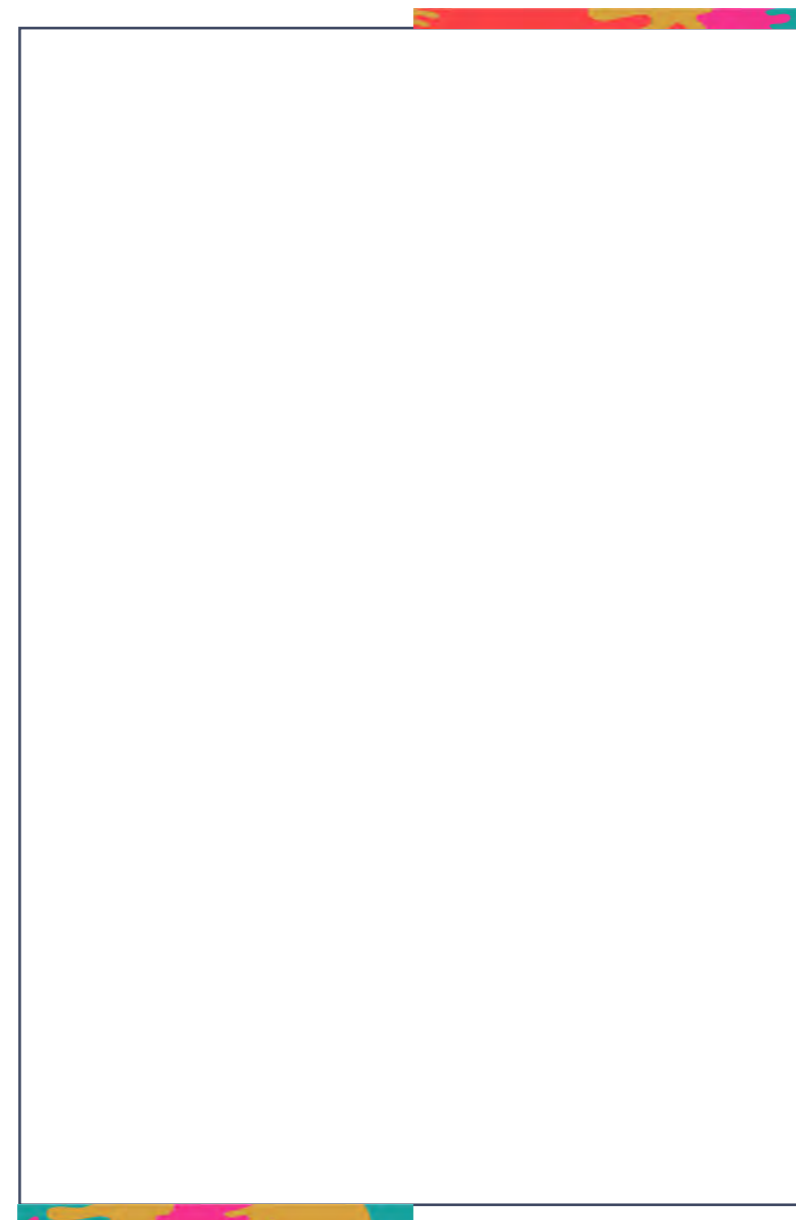
Els aparadors esdevenen finestres cap a les idees dels altres, són espais buits on imaginar el seu futur i posar aquelles coses que tens per oferir... de sobte una sensació em va envair, s'anava creant una imatge al meu cap que amb els dies va agafar més força, i de cop, va aparèixer. Una gran matriu protectora de pèl, que es presenta com un petit habitat calent, confortable i a la vegada divertit, on tot és possible i l'abstracció és el llenguatge. Ple de textures curioses i sensacions atractives, hi habiten formes orgàniques que creixen lliurement, l'espai es torna especial per poder imaginar aventures i pensar en el futur sense por a equivocar-se.

Raval de Robuster, 21 - local 2
"LA HIPOCRESIA SOCIAL"
Morgana Àvila

MORGANA ÀVILA

www.morganaseda.cat

Morgana Àvila Salvadó (21 Maig 1995). Després de cursar batxillerat Artístic a l'Institut Gabriel Ferrater de Reus, estudia CFGS en Il·lustració a l'Escola d'Art de la Diputació de Tarragona i CFGS en Arts Aplicades al Mur al mateix centre. Ha realitzat diversos treballs de cartellisme per a Festes Majors i Companyies de Teatre. Té tallers i intervencions murals realitzats a diversos punts entre Alforja, Reus i Falset. Enamorada del disseny gràfic, ha desenvolupat logotips per a programes informàtics per a la Universitat Rovira i Virgili de Reus. També diversos catàlegs i dissenys per a la empresa familiar d'artesanía sobre seda. Desenvolupament de la imatge gràfica del seu projecte personal. Amb carnet d'Artesana en l'ofici d'Estampadora Tèxtil des del 2012 i amb més de 10 anys d'experiència en pintura sobre seda al taller familiar, emprèn al 2020 el seu projecte personal Morgana Seda. Artesania i creació d'obres d'art en suport tèxtil de seda.

“LA HIPOCRESIA SOCIAL”

La hipocresia, segons el diccionari, és fingir qualitats o sentiments contraris als que veritablement es tenen o s'experimenten. Una de les raons principals és la de voler ser acceptat en un grup social o en una comunitat. Voler agradar als altres per a no sentir-se rebutjat: un dels majors factors per a ser hipòcrita és la por. “Les societats modernes estan corrompudes pels diners, l'avarícia, l'odi, l'enveja, entre altres valors negatius. Només uns quants oportunistes manipulen les masses, anteposant els seus propis interessos al bé comú. Vaig com la majoria de ciutadans no només permet sinó que participa d'una forma directa o indirecta amb una passivitat complaent. Ens deixem portar per una societat consumista que fomenta “tenir abans del ser”. Som esclaus del consumisme i de l'inconformisme, no valorem el que tenim perquè sempre anhelem tenir més i aquesta actitud ens porta a convertir-nos en esclaus dels deutes. Hem arribat a sacrificar el temps que podiem dedicar a les nostres famílies, treballant més hores per a poder pagar els deutes que anem adquirint al llarg de les nostres vides i mantenir un estatus social que es basa en les aparences. Hem confós el significat de “qualitat de vida” amb “quantitat de béns”. En l'actualitat, les persones adquireixen molts coneixements, però molt poca educació moral i cívica. La hipocresia social no és cap patologia, sinó una qualitat que ens ensenya la mateixa societat en la qual vivim. Parlar amb franquesa, moltes vegades, està mal vist, sent millor considerat dir als altres

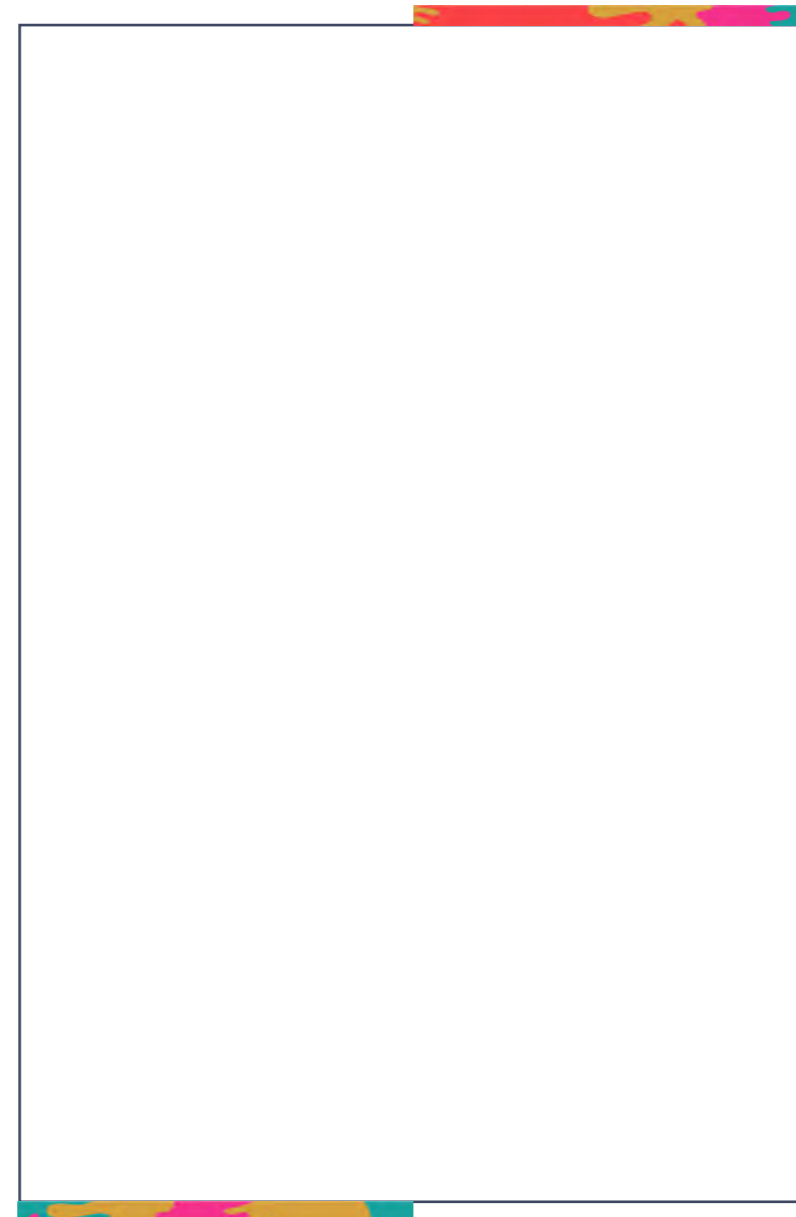
el que volen escoltar. Cada dia pensem una cosa i en fem una altra de molt diferent. Sembla que està més ben vist i més sensat “maquillar” el nostre comportament, adequar-lo al context social, amagar els nostres sentiments reals, moderar-nos en les nostres respostes o reprimir la nostra espontaneïtat en àrees de suposada convivència harmoniosa. Inclús a vegades ens enganyem a nosaltres mateixos; tenint reconeixement i brillantor social, quan ens veiem rodejats de persones no podem dir el que pensem, és a dir, no som autèntics, al contrari, ens hem convertit en simples imitadors del que fan els altres perquè vivim en el món del “què diran”. Desafortunadament, el culte al fàcil i l'oda a no tenir respecte per a res troben aliats en certs polítics i comunicadors, els quals se sumen a la decadència de fer el que sigui per aconseguir diners amb poc esforç.” Hipocresia Social. Diario El Telégrafo. “El mateix consumidor que tant exigeix no és capaç de fer cap mena de sacrifici a favor dels beneficis a llarg termini i sempre prioritza atributs generats de la satisfacció immediata. I quan ens decidim a posar-nos la careta d'ètics, per què només ho som en relació en algunes coses? Tota l'ètica que despleguem sembla més una conseqüència d'una inèrcia i no pas d'una consciència real aplicable en l'àmbit general. Queda un llarg camí per a aconseguir valors culturals que impliquin una major consciència social.” La Hipocresia del consumidor. Anna Torres, professora titular del Departament d'Economia i Empresa a la Universitat Pompeu Fabra.

Raval de Robuster, 22
"ÀNIMES"
Ares

ARES

www.ares.cat

Ares (Villar de Golfer, León 1968)

Va estudiar belles arts a la Universitat de Barcelona, llicenciant-se en l'especialitat d'escultura.

Va cursar estudis de doctorat al programa "Escultura i mestissatge cultural" a la mateixa universitat combinant-los amb els de gravat a l'Escola d'Arts i Oficis i de cisellat a l'Escola Massana, ambdues de la ciutat de Barcelona.

Com a escultor ha dut a terme diversos projectes de caràcter públic i ha participat en diferents exposicions, tant col·lectives com individuals.

Actualment i des de 1997, compagina la pràctica artística amb la docència de tècniques escultòriques com a mestre de taller a la Facultat de Belles Arts Sant Jordi de la Universitat de Barcelona.

“ÀNIMES”

*PEGÀS (2100 x 1500 x 800 mm)
PILAR (2000 X 500 X 400 mm)
RETAULE RODÓ (850 x 850 mm)
RETAULE EN FORMA DE CREU (900 x 900 mm)*

Com transformaries el món? Una manera seria reutilitzant els materials, permetent una segona o tercera funció, i reduir així, el nostre impacte sobre el planeta.

En la meva obra he procurat usar materials sobrants, restes d'altres projectes, metalls reciclats o objectes obsolets o fets malbé. Sempre amb aquest esperit de voler donar una segona oportunitat al material de refús.

L'obra que us mostro a “Reus Espais Vius” està realitzada amb trossos de cavallets utilitzats en aules de pintura. Es tracta d'objectes que han servit per aprendre tècniques pictòriques durant moltíssims anys a generacions d'estudiants d'art i que ara han arribat al final de la seva vida útil.

Els cavallets són molt presents en la formació artística dels estudiants i fruit d'aquesta activitat reben pinzellades de color, taques de pintura, s'hi escriuen noms, dates i missatges. Es va creant amb

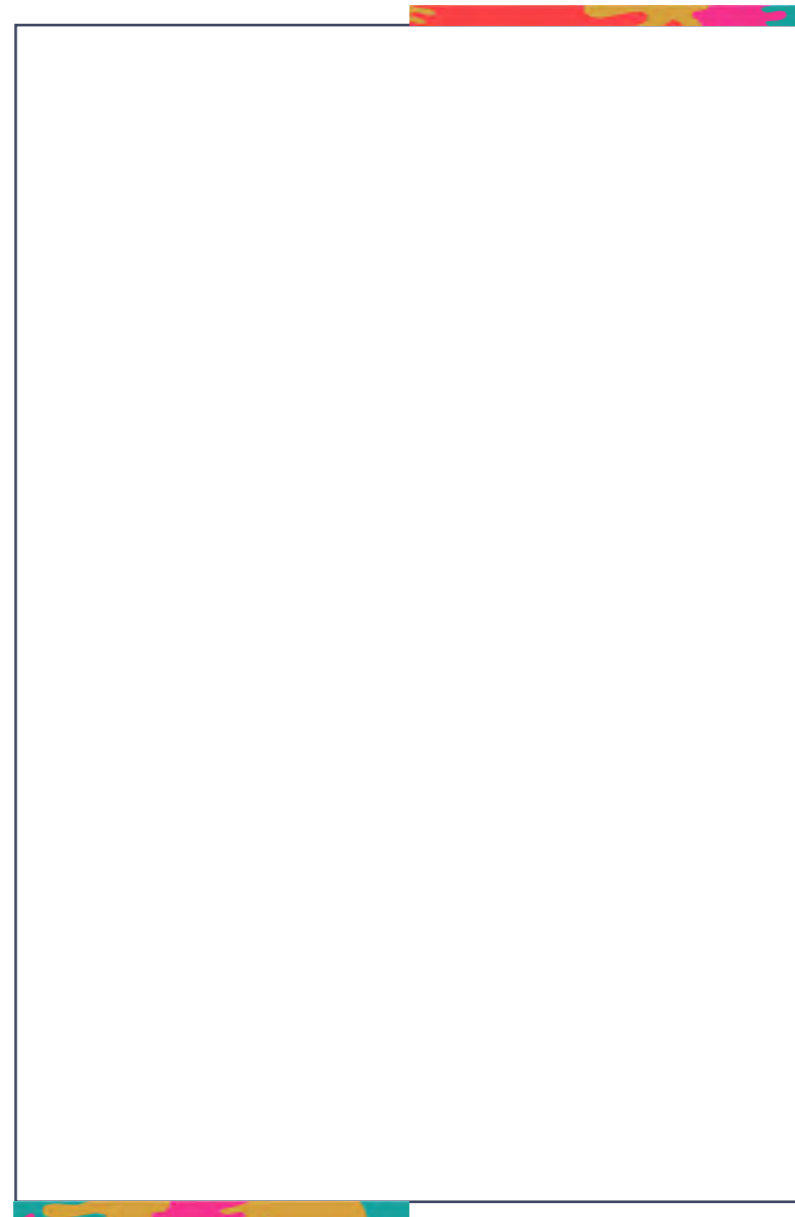
aquesta activitat constant al llarg dels cursos una pell per atzar que recobreix el cavallet i el dota de personalitat.

La meva feina és construir escultures amb els volums propis de l'arquitectura d'aquests cavallets refusats amb la seva pell de pintura. Reutilitzar les seves parts per evocar situacions, crear paisatges imaginats i cercar l'ànima que habita.

En acabat, presentarles en aquesta exposició com si fossin ampolles de vidre transparents trobades a una platja, amb missatges a l'interior per descobrir.

COL·LEGI SANT JOSEP

www.santjosepreus.cat

El Col·legi Sant Josep va ser fundat el 1895 per la Mare Teresa Guash, nascuda a Riudecanyes i fundadora, juntament amb la seva mare Teresa Toda, de la Congregació de les Germanes Carmelites Tereses de Sant Josep.

Història de les fundadores.

Valenta i compromesa amb l'empoderament de les dones. Teresa Toda i Juncosa va néixer a Riudecanyes, filla de pagesos va casar-se amb Antoni Guasch i Domènec. Als tres mesos de casats, ell va començar a maltractar la seva muller i a portar una vida de vicis. El 28 de maig de 1848 van tenir una filla, Teresa Guasch, però el comportament del pare no va canviar.

Això va fer que Teresa prengués una decisió insòlita en el seu moment: demanar la separació matrimonial al tribunal eclesiàstic, a causa del maltractament injuriós continuat.

Teresa Toda va abandonar Riudecanyes amb la seva filla i va marxar a viure a Tarragona, on va portar una vida devota i dedicada a la caritat i la formació

de la seva filla. Va trobar així la seva vocació i va decidir de dedicar-se a la vida religiosa, acollint i educant nenes sense recursos. Amb aquest objectiu, el 22 de febrer de 1878 va fundar les Germanes Carmelites Tereses de Sant Josep. Era un col·legi-asil per a educar-hi nenes pobres o orfes, on serien acollides i se'ls donaria les condicions de vida i formació cristiana que no podien tenir d'una altra manera. Volien fer especial incidència en què les nenes prenguessin consciència de la seva dignitat humana, sentint-se estimades i valorades.

Història de l'escola

Som una escola concertada, cristiana i catalana, adherida a la Fundació d'Escoles Cristianes de Catalunya. Des de fa més de 125 anys, obrim cada dia les nostres portes per educar, ensenyar i estimar els nostres nens i nenes.

Ubicada en un lloc cèntric i estratègic de la ciutat, la nostra escola reuneix una forta tradició pedagògica, lligada alhora a una visió actualitzada i integral de l'alumnat, les famílies, l'educació i la vida. El nostre objectiu és educar persones, mitjançant un treball el més personalitzat possible. El nostre projecte educatiu acompanya els alumnes en tota la seva formació des de l'educació infantil fins a l'entrada a la universitat. Formant persones compromeses des de 1895.

10

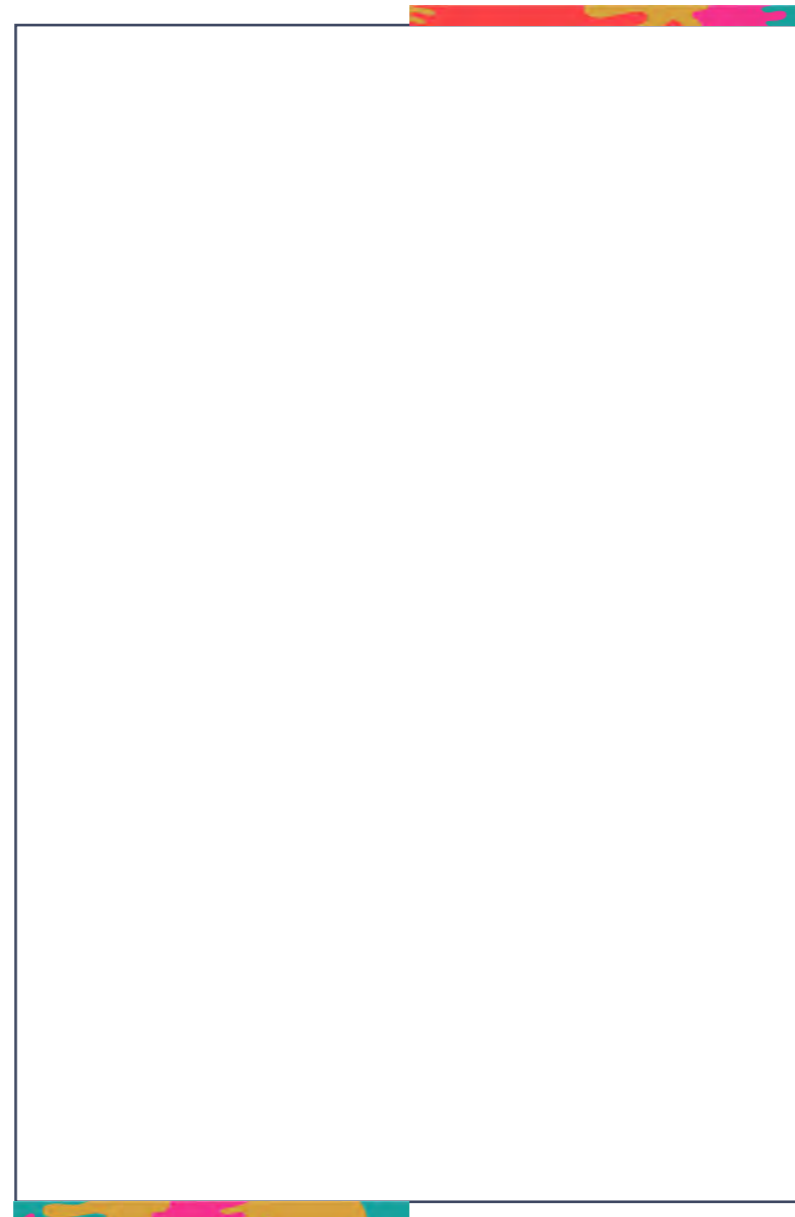
Raval de Robuster, 13
"SENSE TÍTOL"
Col·legi Sant Josep

"SENSE TÍTOL"

En la nostra obra ens hem centrat en la Rosa de Reus perquè creiem que Reus ha de ser un exemple a seguir per la seva responsabilitat mediambiental, la seva sostenibilitat i les seves ganes de canviar el món. Amb el simple fet de desplaçar-nos amb bicicleta contribuïm a generar un món més viu. El canvi comença amb nosaltres.

VERÒNICA MORAGAS

📷 @laveronicamoragas

Verònica Moragas, Riudoms 1982. Fotògrafa freelance. El seu treball personal gira entorn de la societat de consum, l'ecologia, la natura i el patrimoni. És graduada en Fotografia al Centre de la Imatge i Tecnologia Multimèdia de la UPC i en Direcció Cinematogràfica al Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya. També ha cursat un cicle formatiu de grau superior d'imatge a l'Escola de Mitjans Audiovisuals de Barcelona. Ha realitzat exposicions individuals i col·lectives i el seu treball ha sigut premiat en diverses convocatòries. Membre actiu de la Secció d'art del Centre d'Estudis Arnau de Palomar, on coorganitza exposicions regulars i altres esdeveniments relacionats amb l'art i la creació. També és membre del col·lectiu de fotògrafs del camp de Tarragona Photo KMO. LINKS: [instagram.com/laveronicamoragas/](https://www.instagram.com/laveronicamoragas/) EXPOSICIONS - 2021. Montbriart 2021. - 2020. Exposició a Drap Art 2020. - 2020. Participació al projecte Límits. Iniciativa de Photokm0. - 2020. Participació en l'acció Glòria, i ara què? Iniciativa de Photokm0. - 2020. Natura Morta. Sala central. Biblioteca Central Xavier Amorós. Reus. - 2019. La

Renúncia. Exposició col·lectiva. Dins el cicle Parlem Contemporani? s12. Convent de les Arts d'Alcover. - 2019. La Renúncia. Exposició col·lectiva. CERAP. Riudoms. - 2019. Montbriart 2019. - 2018. Masos, masets i masies del terme de Riudoms. Fira de l'avellana. Riudoms. - 2017-2019. Convivència. Els monuments de Tàrraco patrimoni de la humanitat al Segle XXI. Exposició col·lectiva. Departament de Cultura. Serveis Territorials a Tarragona. - 2017. Masos, masets i masies del terme de Riudoms. Premi Arnau de Palomar 2016. CERAP. Riudoms. - 2017. Montbriart 2017. - 2017. Natura Morta. CERAP. Riudoms. - 2016-2017. Natura Morta. EnArt Lleida. Lleida. - 2016. Natura Morta. Planeta Bea. Barcelona. - 2016. Montbriart 2016. - 2013. Microclima particular. Premi Arnau de Palomar 2012. CERAP. Riudoms. PREMIS - 2020. 1r premi categoria E - Emergència Climàtica. Concurs Fotogràfic Internacional del Collsacabra 2020. - 2020. Finalista de la convocatòria d'artistes confinades organitzat per Drap-Art. - 2020. Premi Recull Fotogràfic Arnau de Palomar. TRACES DEL PASSAT INDUSTRIAL i COMERCIAL DE RIUDOMS. - 2016. Premi Recull Fotogràfic Arnau de Palomar. MASOS, MASETS i MASIES DEL TERME DE RIUDOMS. - 2012. Premi Recull Fotogràfic Arnau de Palomar. MICROCLIMA PARTICULAR.

"FUTURS INCERTS"

Com serà el món si no fem res per canviar les coses? On viurem? Com viurem? Cap a on ens portarà el nostre ritme de vida i la sensació d'impunitat amb què vivim? Què passarà si no prenem consciència i fem alguna cosa per revertir el canvi climàtic?

Futurs incerts planteja una hipòtesi de futur on uns personatges caminen sense un rumb concret, obligats a moure's buscant un lloc on viure i a la recerca d'un futur millor.

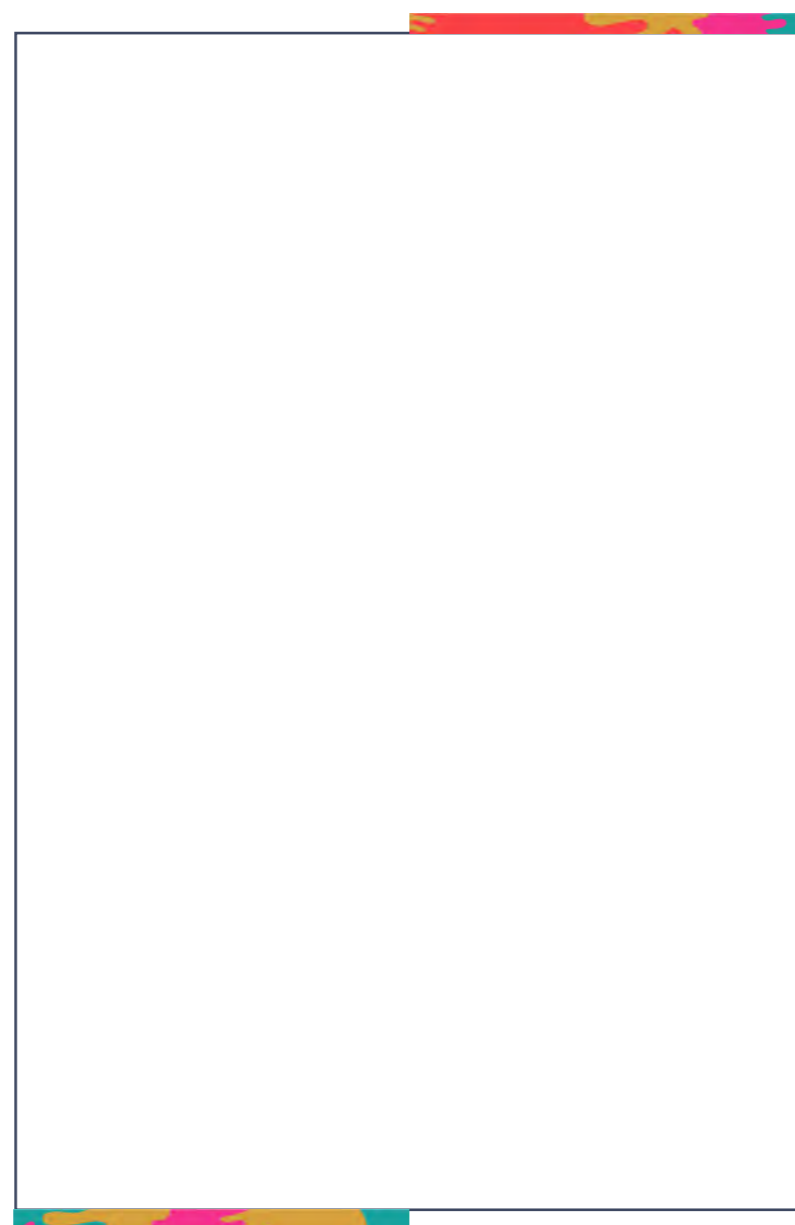
Una hipòtesi de futur que sembla cada vegada més real i més propera. La possibilitat que ens convertim en migrants climàtics ja no resulta tan llunyana.

12

Raval de Sant Pere, 5
"TOMBA EL RAVAL"
Escola d'Art i Disseny de Reus

ESCOLA D'ART I DISSENY DE REUS

www.dipta.cat/eadr

L'Escola d'Art i Disseny de Reus es va crear a finals dels anys setanta, com a ampliació de la de Tarragona. En l'actualitat, està ubicada al bell mig de la ciutat, al carrer del Vent. Al'Escola d'Art i Disseny de la Diputació a Reus es poden cursar actualment els cicles formatius d'Arquitectura Efimera, Projectes i direcció d'obres de Decoració, Gràfica Audiovisual Infografia 3D i Videojocs i entorns virtuals així com altres cursos monogràfics.

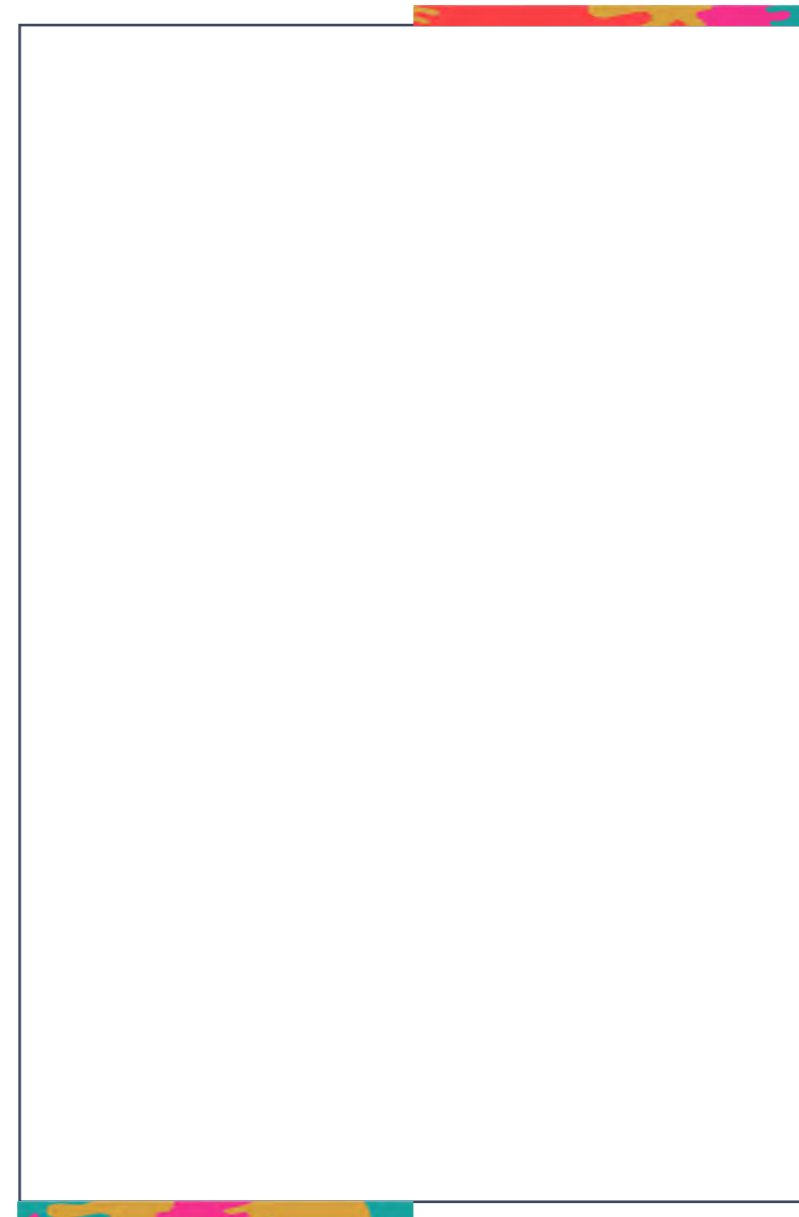
Els alumnes Cecilia M. Casas, Helena Prim, David Reñones i Pol Urbano del cicle d'Arquitectura Efimera han realitzat en l'assignatura de Fonaments de Projecte aquest treball, tutoritzats pels professors Lidia Porcar i Nacho Alvarez. Durant aquestes últimes setmanes, a partir de diverses pluges d'idees extretes dels comentaris enviats a partir dels veïns del barri, els alumnes han estat treballant en la contextualització i el concepte del projecte.

“TOMBA EL RAVAL”

El concepte d'aquest aparador parteix de la recerca de canvi i dinamització dels Ravals de Reus. Creiem que per aconseguir això hem d'intervenir d'una manera que impacti i que faci que la gent s'aturi quan passi per davant. Alhora que pensem que aquest canvi també ha de sorgir en el dia a dia, d'una forma molt quotidiana, ja sigui de la gent del barri o dels comerciants que optin per obrir els seus negocis en aquests carrers. I aquí és on se'ns ocorre pensar del sostre una cuina capgirada i pintada de vermell, que podrem veure en la seva posició habitual quan baixem la mirada i observem el mirall on es reflectirà. Dient d'aquesta manera, i remarcant amb el color vermell, que el barri està en perill, que cal que reaccionem i fem quelcom per revitalitzar-lo i donar-li la volta a la situació. Tot això, acompanyat de l'eslògan, que tant ens pot dir que capgirem el Raval, o que caminem, transitem, el visitem, hi comprem...

ESTER FERRANDO

www.esterferrando.cat

Ester Ferrando i Casas (Reus, 1972) és una artista visual catalana que treballa en els camps de l'escultura, la fotografia i les instal·lacions multimèdia. Llicenciada per la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona el 1995, va fer estudis d'escultura a l'Escola Massana (1991-1993). Compagina l'activitat creativa amb la docència. És professora titular de l'Institut Gabriel Ferrater de Reus en l'especialitat de Batxillerat Artístic. Ha treballat de professora col·laboradora a l'Institut Obert de Catalunya (2013 -2016). Ha estat directora d'exposicions del Centre de Lectura de Reus i del Consell Assessor d'Arts Plàstiques de l'Ajuntament de Reus, també ha estat coordinadora d'exposicions d'Art i Creació de l'Institut Municipal d'Acció Cultural de Reus.

Entre les exposicions personals hi ha, la sèrie Vacuïtat (2000) al Museu Salvador Vilaseca de Reus, "Remors" (2002) a la Capella de Sant Roc del Museu de Valls, "Jo, variació i origen" (2003) a l'Antic Ajuntament de Tarragona, "Silence quotidien" (2003) al Centre d'Études Catalans a la Universitat de La Sorbona de Paris i "De cos absent i altres restes orgàniques" (2006) al Museu d'Art Modern de Tarragona. A la mostra "Fragil" (2008) a la Galeria Antoni Pinyol de Reus.

Ha participat en exposicions de grup, algunes per difondre el col·lectiu artístic del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre. Entre aquestes hi ha "Reset. Estratègies per reformular la trajectòria de l'artista" (2015) a la Galeria Silvestre de Tarragona, Sala Àmbits de l'Ajuntament de Cambrils i Centre d'Art

Lo Pati d'Amposta o el cicle "Femení plural"(2016) al Museu d'Art Modern de Tarragona. Altres col·lectives han estat iniciatives per connectar artistes de diferents territoris catalans com : "La vida en comú", projecte d'Aureli Ruiz, amb Pep Dardanyà i Jordi Canudas al Centre d'Art Cal Massó de Reus (2010) i "Artveivot" (2014) al Museu d'Art Jaume Morera de Lleida, la Fundació Valvi de Girona, l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell i la Universitat Rovira i Virgili a Tortosa. El 2019 va ser seleccionada per a l'exposició commemorativa "Julio Antonio - Stendhal" al Museu d'Art Modern de Tarragona. Va formar part de la col·lectiva "3r cicle d'Arts Visuals PARLEM CONTEMPORANI?" al Convent de les Arts. Alcover i l'Aula d'Art del CRAI de l'URV.Tarragona va realitzar la instal·lació "Surar o Nedar". L'any 2020 és una de les participants de la Intervenció al Parc Natural dels Ports. Natura i art (5a Edició) i el mateix any, la seva obra "silenci diari" forma part del projecte "Una rapsòdia visual" exposició virtual organitzada per XMAC (Xarxa de Museus d'Art de Catalunya). Comissariada per Montse Frisach.

Ha rebut el Premi Julio Antonio d'Escultura de la Diputació de Tarragona del 2014 i el Premi d'Art Contemporani Gastronòmic de Cambrils del 2016. Les seves obres formen part de diverses col·leccions: Museu d'Art Modern de Tarragona.Museu de Valls. Museu d'Història de Catalunya, Museu d'Història de Cambrils, Antic Ajuntament Tarragona, Galeria Antoni Pinyol, Centre de Lectura de Reus i diverses col·leccions particulars.

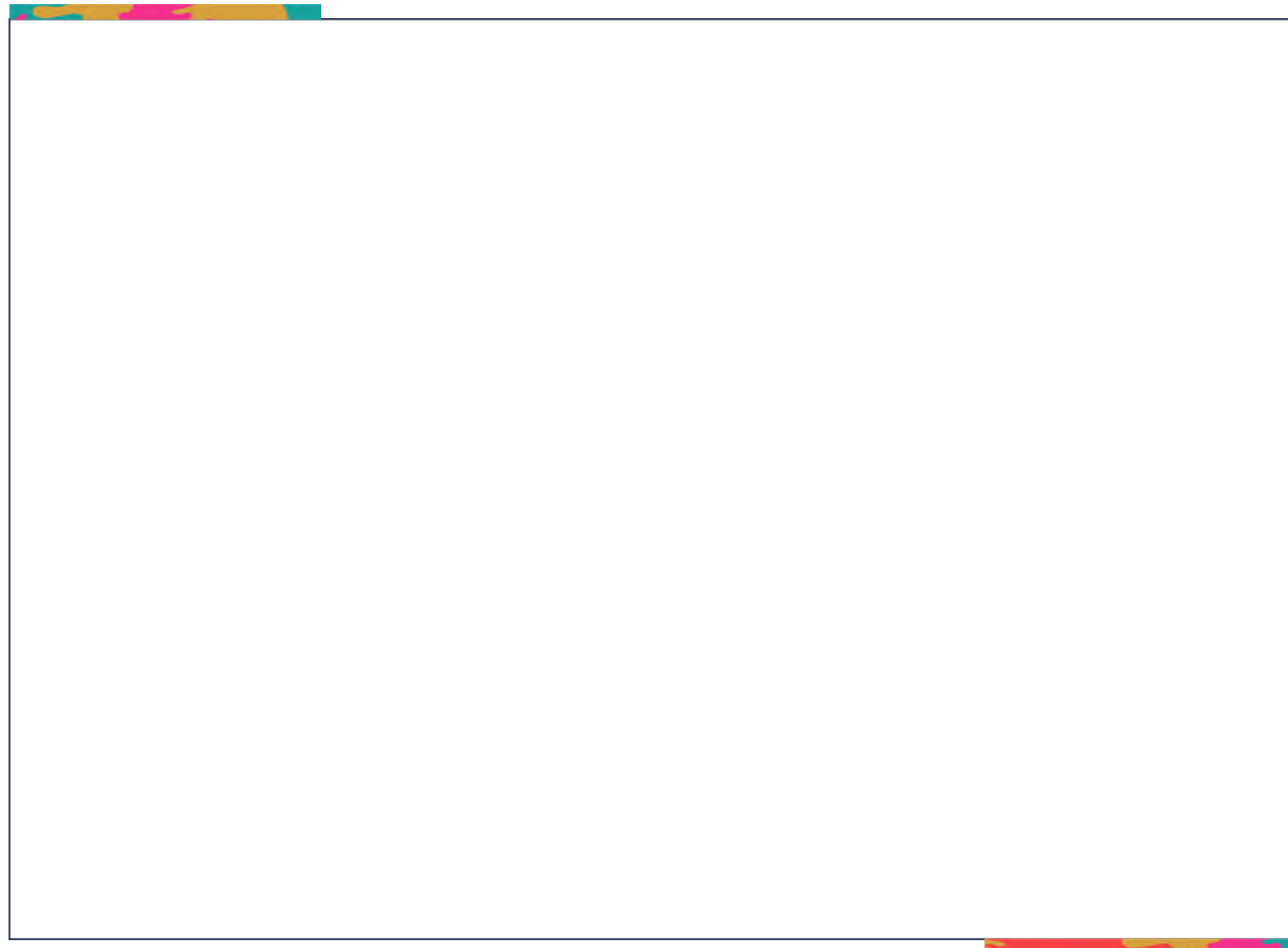
13

Raval de Sant Pere, 19

“DESITJOS DE BLAUS PER TRANSFORMAR EL MÓN”

Ester Ferrando

“DESITJOS DE BLAUS PER TRANSFORMAR EL MÓN”

El blau celeste infinit de bocins de cel

El blau marí que desapareix en les profunditats

El nostre planeta blau

Les piscines blaves on ens submergim per renéixer

No deixem que el Blue ens entristeixi.

Imaginem finestres obertes a blaus possibles i impossibles.

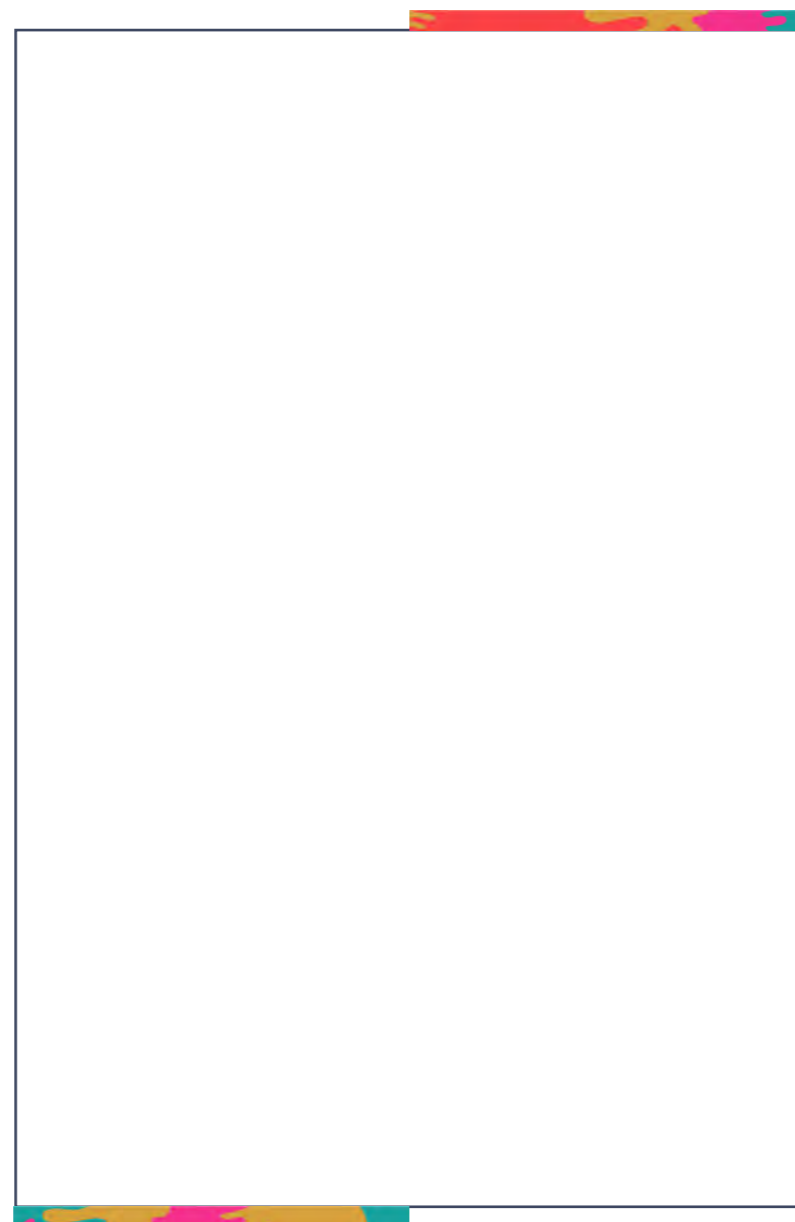
Desitjos blaus per transformar el món

14

Raval de Sant Pere, 8
"SENSE TÍTOL"
Alina Ballester

ALINA BALLESTER

© @alinaballester_art

Alina Ballester Rodríguez, té 24 anys i és Reusenca. Des de ben petita que el món de l'art la va captivar i va decidir enfocar els seus estudis cap aquí. Va estudiar el batxillerat artístic a l'institut Gabriel Ferrater i Soler, en acabar va decidir cursar una sèrie de Graus Superiors: Pintura, il·lustració i actualment Gràfica Publicitària. Amb moltes ganes de seguir aprenent, creixent i compartint.

14

Raval de Sant Pere, 8
"SENSE TÍTOL"
Alina Ballester

"SENSE TÍTOL"

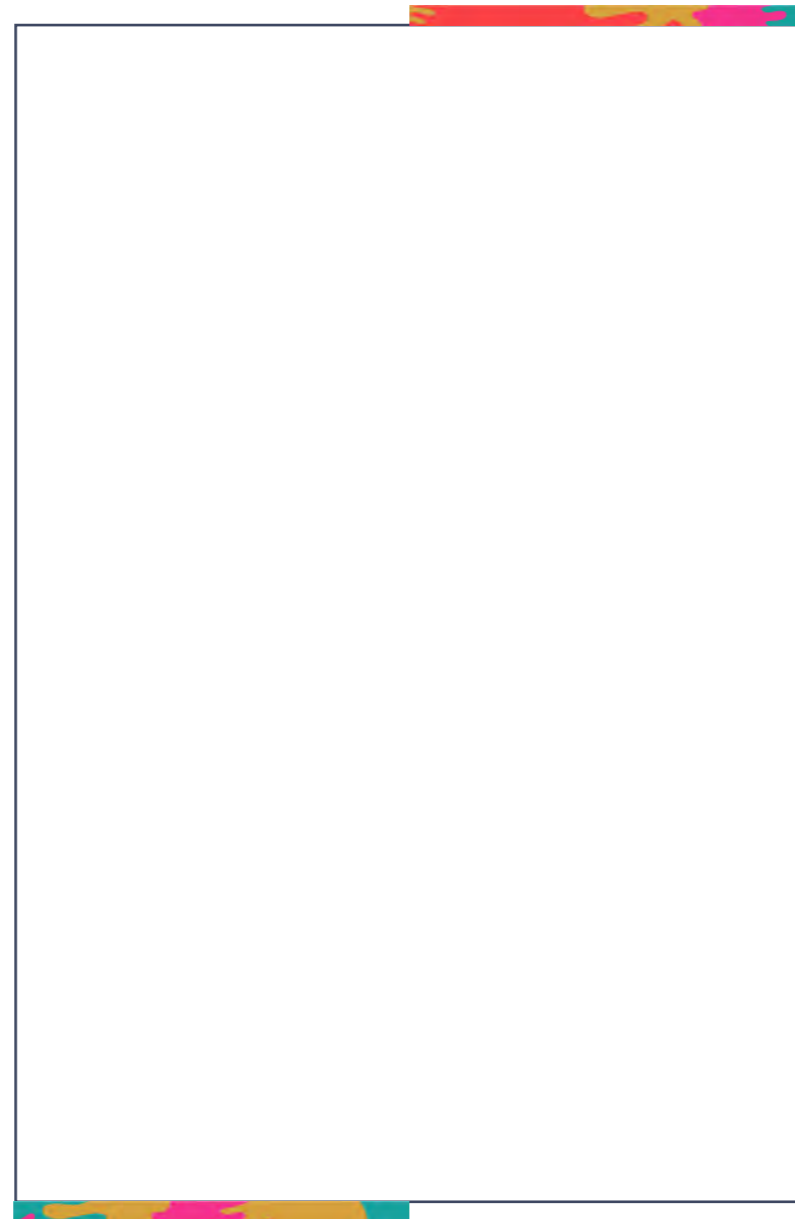
*Som present i futur. Som llavor que arrela, brota,
creix i es fa forta. Som tot allò que vulguem ser per-
què juntes serem.*

15

Raval de Sant Pere, 18
"BALANCEIG"
Fina Veciana

FINA VECIANA

www.finaveciana.com

Formada en pintura mural, sempre s'ha expressat millor pintant sobre suports com el paper, la tela o la fusta. Es considera pintora, però es defineix com a artista multidisciplinària, perquè és feliç movent-se en altres camps com el món de les instal·lacions, les performances o les pintades en directe, sobretot quan hi ha col·laboracions i s'acompanya d'altres artistes amb la seva música o poesia.

L'enamoren les paraules. Gràficament i conceptual formen part essencial de la seva obra. Manté un estret lligam amb la literatura que l'ha animat a il·lustrar les portades d'alguns llibres.

Col·labora amb Canal Reus Televisió en la secció d'Art i Cultura de la seva ciutat. Durant vint anys ha viscut intensament la seva part pedagògica.

Va començar a difondre la seva obra a través de les exposicions, tant individuals com col·lectives, en tot tipus d'espais: galeries, cafeteries, centres cívics o privats... inclús va muntar la seva pròpia Sala d'Art a Reus, "L'Estenedor". També participa activament en Fires d'Art. Es va estrenar en el món dels blogs, però aviat el portal d'Instagram va acaparar tota la seva

atenció. Penja tota la seva actualitat diàriament.

"BALANCEIG"

Com canviaries el món? Intentar canviar el món comença per fer canvis en un mateix. Què hauria de canviar en mi, doncs? El contratemps més gran que he notat durant els últims mesos, ha estat una gran manca de llibertat, que m'ha condicionat negativament en alguns aspectes personals i socials. Per a aquest projecte, he fet l'exercici de mirar enrere en el temps. Buscar el moment o un dels moments en què recordava haver-me sentit més lliure, i l'he trobat. De molt petita l'acció que més sensació de llibertat m'aportava era "anar al columpio" i gronxar-me. No va ser des del principi, ja que les primeres vegades, era una acció totalment desconeguda que més aviat m'intimidava força. Una persona t'empenyia perquè tu volessis... i recordo haver posat entrebancs per frenar aquell moviment estrany, que m'havia vingut de sobte i no entenia. No va ser fins que em vaig adonar que podia ser jo mateixa qui donés l'impuls i controlés el grau del vol, quan allò es va convertir en tot un descobriment: podia jugar amb el limit. Autosuficiència i un gran poder personal quasi inimaginable: genolls enrere, peus junts, cames estirades amunt, ulls tancats i un

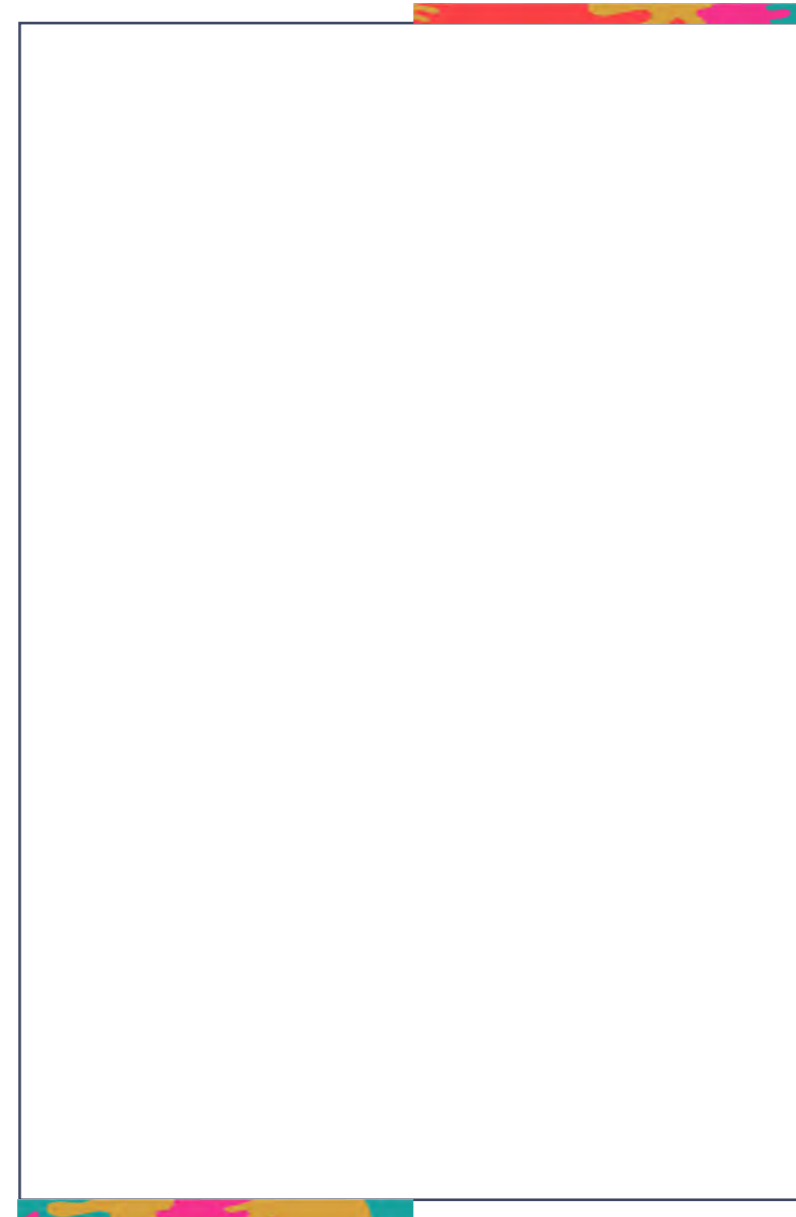
somriure amb un ball frenètic dels cabells... Essent adulta em costa trobar una sensació que s'apropi a aquesta puresa de llibertat. Així doncs, la meua proposta pel mural és un gronxador per a adults, i una reflexió aplicable a molts àmbits: de vegades l'acció més ingènua pot ser la sortida més alliberadora per a un mateix. Una actitud que pot portar al canvi, personal sí, i petits canvis individuals poden canviar el món... per què no?

16

Raval de Sant Pere, 20 - local 1
"SENSE TÍTOL"
Helena Cortés

HELENA CORTÉS

📷 @helenacortesdisseny

És dissenyadora formada en Arquitectura Efímera i Interiorisme per l'Escola d'Art i Disseny de Reus, té una gran passió per a vincular les aplicacions d'aquest àmbit amb el disseny gràfic i la comunicació. Actualment, estudia el grau universitari de Disseny i Creació Digitals, i treballa a l'estudi 1000 Arquitectures com a dissenyadora d'interiors.

"SENSE TÍTOL"

De la mateixa manera que l'organització de Reus Espai Vius m'ha donat l'oportunitat de participar en aquesta exposició col·lectiva com l'artista individual més jove, jo vull donar veu als nens i nenes que han respost la pregunta "Com transformaries el món?". És molt interessant analitzar les respostes, les quals la majoria són "Jo transformaria el món amb petons, amb abraçades, amb màgia...", i és que aquests comentaris van més enllà de la superficialitat. El sentiment innocent d'estimació envers el món que ens envolta és el que ens hauria d'unir com a societat. D'aquesta manera, amb la proposta Connexions etèries vull transmetre tot allò que hi ha al darrere de les accions d'abraçar i besar: estima, respecte, preocupació, implicació, unió, força... Substantius completament necessaris per entendre que, la transformació cap a un món millor i més sostenible és una lluita compartida. Dins d'aquest local del Raval Sant Pere, núm. 20, cadascun dels fanaltes blancs representen els sentiments de tots de nosaltres, entre els quals es va creant una connexió etèria mitjançant el joc de formes visuals i la il·luminació. La finalitat és sentir-se abraçat per

aquest espai i fomentar així la consciència social per cuidar la nostra terra.

17

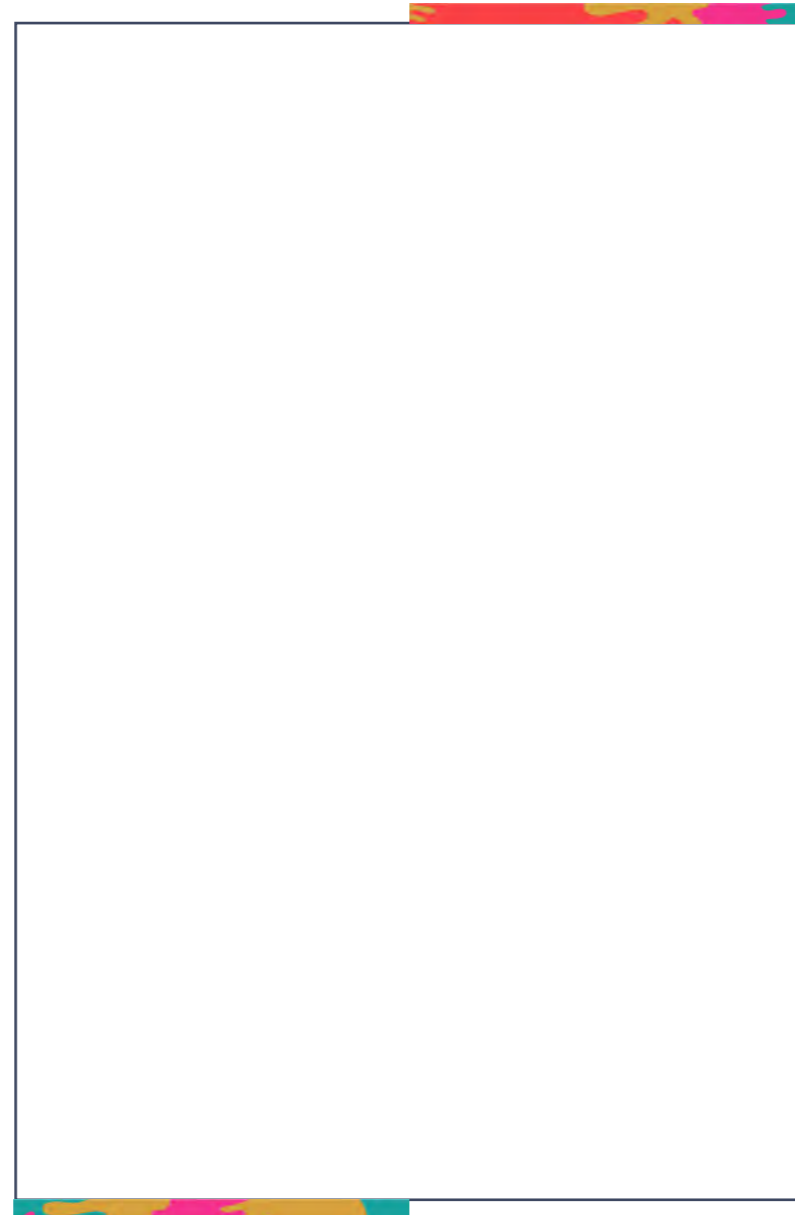
Raval de Sant Pere, 22

“#REUTILIZA #REDISEÑA #REDUCETUHUELLA”

Cristina Gómez Martín

CRISTINA GÓMEZ MARTÍN

📷 @larestauradoradetesoros

Formada com tècnic superior en arts plàstiques i disseny en la modalitat de Modelisme i Matriceria Ceràmica (Escuela de Art Francisco Alcántara de Madrid) i Gràfica Publicitària (Escola d'Art Guadalajara).

Els seus estudis i ensenyaments artístics van començar a l'Escola d'art ceràmica Francisco Alcántara de Madrid, posteriorment realitza dos cursos de la diplomatura de disseny d'Interiors a l'escola d'art Núm. 4 de Madrid. L'any 2017 es va graduar en els estudis Superiors de Gràfica Publicitària a l'Escola d'Art de Guadalajara.

Altres formacions no reglades: Curs de Restauració i Enquadernació de llibres, realitzat a través d'una Escola Taller de la Universitat d'Alcalá de Henares, duent a terme la pràctica de l'apòs restaurar els llibres de la seu de la Biblioteca Nacional.

Com a emprenedora en arribar a Reus, el seu principal objectiu, després de la seva trajectòria i experiència professional, ha arribat el moment d'aplicar l'apòs durant aquests anys, en el seu propi negoci, conscienciada en el moment actual en el qual vi-

vim respecte al que ens envolta, tant en tendències, disseny i ecologia, emprenent un taller de Restauració de Mobles i altres objectes amb l'objectiu de #reutilitzar, #redissenyar i #reduir la petjada, i el lema:

“Costumitza la teva Casa”, on es podran adquirir objectes i mobles restaurats amb tècniques bio sostenibles, tradicionals i tècniques pictòriques a l'aigua, també impartides en diversos tallers.

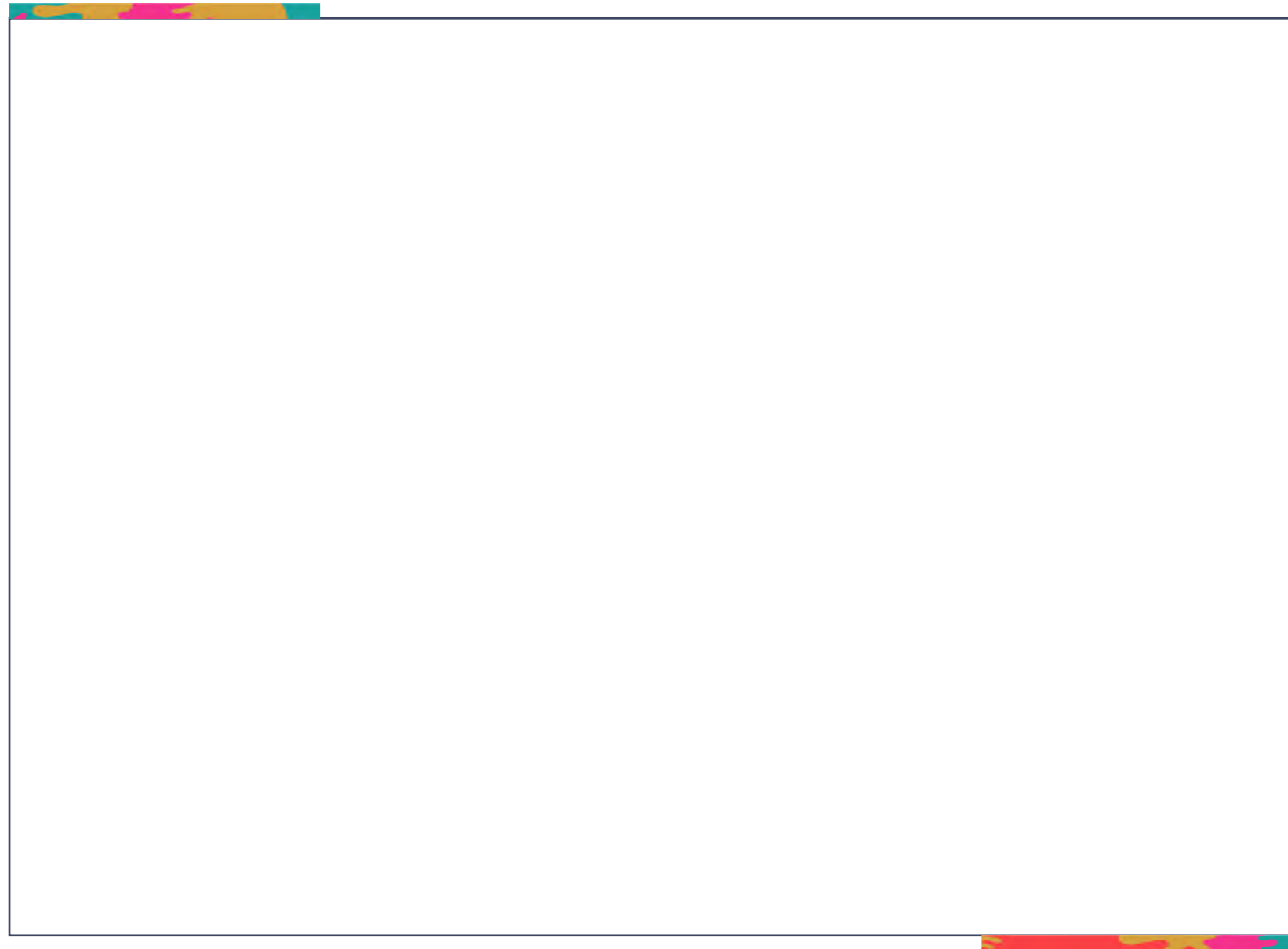
17

Raval de Sant Pere, 22

"#REUTILIZA #REDISEÑA #REDUCETUHUELLA"

Cristina Gómez Martín

#REUTILIZA #REDISEÑA #REDUCETUHUELLA

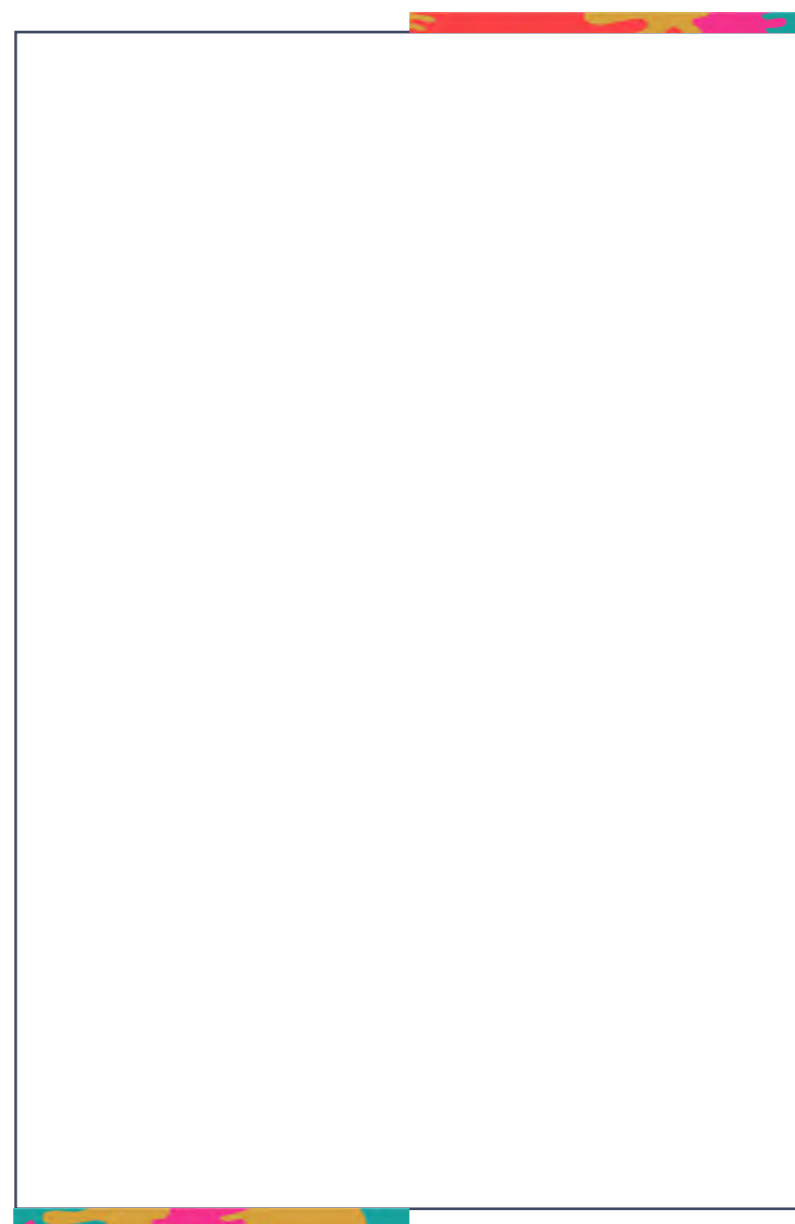
*#Reutiliza
#Rediseña
#Reducetuhuella*

18

Plaça de la Sang, 1A
"EGOCENTRISME?"
Futerri Art

**FUTERRI
ART**

www.futerri.cat

Francesc Mestre, autònom i emprenedor, artista polifacètic i autodidacte. Expert amb disseny gràfic corporatiu, publicitari, web, multimèdia, audiovisual i decoratiu. Actualment creatiu i fundador de Futerri Agència Creativa. Co-fundador de Tarraco Mapping. Actualment treballa en un projecte més artístic i personal, sota la marca Futerri Art.

"EGOCENTRISME?"

El projecte inicia amb una participació ciutadana que va realitzar l'ajuntament per impulsar aquest projecte. Que es preguntava "Com transformaries el món?"

La majoria de les respostes anaven dirigides a millores en l'àmbit ambiental o en l'àmbit polític i el mateix sistema.

La meva reflexió va més enllà, considero que pràcticament tothom tenim la teoria ben apresada, però hi ha alguna cosa que fa que no ho apliquem a la pràctica en molts àmbits. Actuem per l'interès d'un mateix i no som conseqüents en què els nostres actes influeixen a la resta del món. Som egoistes per naturalesa, sigui per l'ensenyament o per estereotips inculcats per la mateixa societat des de ben petits. Un egoisme que ens allunya de la natura i la connexió amb ella mateixa, que ens fa perdre el sentit comú de les coses i el benestar global.

Si poguéssim suprimir aquest pensament egocèntric de la ment de tots nosaltres. Arreglariem molts conflictes? Viuríem a un món millor?

Tècnica i concepte

Normalment combino dues tècniques, la pintura acrílica amb videoart. En aquesta ocasió he decidit fer un canvi en la meva tècnica per adaptar-me al projecte. Faré una instal·lació amb coses reciclades a les quals projectaré imatges que s'adaptaran a les formes. Principalment seran botelles i envasos. La instal·lació estarà penjada a la paret visible des de fora de l'aparador. Al centre hi haurà la botella més gran, amb un cercle que l'envoltarà. Representant l'egocentrisme individual, que directament o indirectament ens creiem per sobre de la resta. La videoprojecció interactuarà amb totes les botelles, mostrant que hi ha diferents camins d'actuar, individualment i per l'interès d'un mateix, o en conjunt per un bé comú i global.

Buscant interpretar l'equilibri entre el volum i la llum.

AMB EL SUPORT DE:

ReusCultura

c-cambraReus

COL-LABORA:

portasistemas
MARCAJE Y ETIQUETADO

 sant josep

ESCOLA DE MÚSICA
CENTRE DE LECTURA DE REUS

 centre
d'**AMICS**
de **REUS**

REUS
ESPAIS
VIUS

 REACTIVEM
REUS
Pla de Reactivació
Econòmica i Social

 AJUNTAMENT DE REUS
Regidoria d'Empresa
i Ocupació

LA REGIDORIA D'EMPRESA I OCUPACIÓ DE L'AJUNTAMENT DE REUS IMPULSA EL PROJECTE REUS ESPAIS VIUS PER LA REVITALITZACIÓ ESTRATÈGICA DEL COMERÇ DE LA CIUTAT. S'INICIA EL PROJECTE DE REACTIVACIÓ ALS RAVALS ROBUSTER I SANT PERE PER DONAR CABUDA A NEGOCIS D'IMPACTE POSITIU PER A LES PERSONES I EL MEDI AMBIENT.